

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Neuvosto	
95/C 312/01	Neuvoston sekä neuvostossa kokoontuvien jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, 23 päivänä lokakuuta 1995, antama päätöslauselma koulutusjärjestelmien vastauksesta rasismiin ja muukalaisvihan aiheuttamiin ongelmiin	1
95/C 312/02	Neuvoston päätelmät, tehty 23 päivänä lokakuuta 1995	3
	Komissio	
95/C 312/03	Ecu	4
95/C 312/04	Pöytäviinityyppien keskihinnat ja edustavat hinnat eri kaupan pitämisen paikoilla ...	5
95/C 312/05	Komission direktiivin 95/12/EY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto, annettu 23 päivänä toukokuuta 1995, neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi kotitalouksien pesukoneiden energiankulutuksen osoittamisen osalta ⁽¹⁾	6
95/C 312/06	Komission direktiivin 95/13/EY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto, annettu 23 päivänä toukokuuta 1995, neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi kotitalouksien kuivauksurumpujen energiankulutuksen osoittamisen osalta ⁽¹⁾	7
95/C 312/07	Tiedonanto kansallisten tuomioistuinten ja komission yhteistyöstä valtion tuen alalla	8
95/C 312/08	Tiedonanto, annettu neuvoston asetuksen N:o 17/19 artiklan 3 kohdan nojalla asiasta IV/34.607 — Banque Nationale de Paris/Dresdner Bank ⁽¹⁾	13

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
95/C 312/09	Valtion tuki — C 41/95 (ex NN 83/95) — Saksa (1)	19
95/C 312/10	EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtion tuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta (1)	21
EUROOPAN TALOUSALUE		
EFTAn valvontaviranomainen		
95/C 312/11	ETA-sopimuksen 61 artiklan ja ETA-sopimuksen liitteen XV kohdassa 1b tarkoitettun asiakirjan 11 artiklan mukainen valtiontuen hyväksyminen — EFTA:n valvontaviranomaisen päätös olla esittämättä vastaväitteitä	22
EFTAn tuomioistuin		
95/C 312/12	EFTAn tuomioistuimen kokoonpano	23

II <i>Valmistavat säädökset</i>		
.....		

III <i>Tiedotteita</i>		
Komissio		
95/C 312/13	Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä — Neuvoston 25 päivänä heinäkuuta 1985 antaman asetuksen (ETY) N:o 2137/85 nojalla julkaistava ilmoitus — Perustaminen	24
95/C 312/14	Tietokoneressurit, ohjelmistot ja tekninen tuki — Ilmoitus tehdystä sopimuksesta	24

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

NEUVOSTON SEKÄ NEUVOSTOSSA KOKOONTUVIEN JÄSENVALTIOIDEN
HALLITUSTEN EDUSTAJIEN

23 päivänä lokakuuta 1995 antama

päättölauselma koulutusjärjestelmien vastauksesta rasismiin ja muukalaisvihan aiheuttamiin
ongelmiin

(95/C 312/01)

NEUVOSTO SEKÄ NEUVOSTOSSA KOKOONTUVAT
JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

1. ottavat huomioon Eurooppa-neuvoston Korfulla 24 ja 25 päivänä kesäkuuta 1994, Essenissä 9 ja 10 päivänä joulukuuta 1994 ja Cannesissa 26 ja 27 päivänä kesäkuuta 1995 tekemät päätelmät rasismista ja muukalaisvihasta,
2. ottavat huomioon 12 päivänä kesäkuuta 1995 kokoontuneen neuvoston päätelmät Korfun Eurooppa-neuvoston ohjeiden mukaisesti perustetun rasismia ja muukalaisvihaa käsittelevän neuvoo-antavan komitean esittämän, 5 päivänä toukokuuta 1995 päivätyn lopullisen kertomuksen suosituksista, erityisesti opetus- ja koulutusalan alakomitean selvitystä koskevasta kertomuksen III A osasta,
3. jatkuvasti esiintyvät rasistiset ja muukalaisvastaiset asenteet heikentävät yhteiskunnallista yhteenkuuluvuutta, jonka vahvistaminen on yksi Euroopan unionin tavoitteista,
4. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat toistuvasti muistuttaneet, kuinka tärkeä tehtävä koulutuksella on rasististen ja muukalaisvastaisten ennakkoluulojen ja asenteiden ehkäisemisessä ja kitkemisessä,
5. neuvosto sekä neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden edustajat korostivat 29 päivänä toukokuuta 1990 antamassaan päätöslauselmassa nuoriso- ja koulutuspolitiikan merkitystä rasismiin ja muukalaisvihan torjunnassa,
6. Cannesin Eurooppa-neuvosto pani merkille useiden neuvoston elimien ja neuvoo-antavan komitean tekemän työn ja pyysi sitä jatkamaan työtään tutkiakseen

tiivissä yhteistyössä Euroopan neuvoston kanssa mahdollisuutta perustaa eurooppalainen rasismiin ja muukalaisvihan seurantakeskus,

7. neuvosto totesi 30 päivänä toukokuuta 1995 tekemissään päätelmissä, että rasismia ja muukalaisvihaa käsittelevän neuvoo-antavan komitean ehdottamia toimenpiteitä olisi tarkasteltava laajemmin eri alojen neuvostoissa, opetusalan neuvosto mukaan lukien,
8. näiden päätelmien mukaisesti neuvosto päätti 12 päivänä kesäkuuta 1995 pitämässään kokouksessa kehottaa asianomaisia elimiä ja tahoja tutkimaan neuvoo-antavan komitean ehdotusten toimeenpanoa ja kehotti näitä elimiä kiinnittämään asianmukaista huomiota niihin ehdotuksiin, joita ne pitävät erityisen aiheellisina,
9. kokouksessaan 5 päivänä joulukuuta 1994 neuvosto keskusteli alustavasti Euroopan unionin rasismiin ja muukalaisvihan vastaisen laajan strategian koulutusnäkökohdista,
10. kaikki Sokrates-ohjelman toimet perustuvat yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteeseen ja ohjelman II luvussa, 2 toimintamuodon kohdalla viitataan yhteisön tukeen monikansallisille hankkeille siirtotyöläisten, liikkuvien ammatinharjoittajien, kiertolaisten ja romaanien lasten koulutusta sekä kulttuurienvälistä koulutusta varten,
11. Yhdistyneet kansakunnat julisti vuoden 1995 kansainväliseksi suvaitsevaisuuden vuodeksi ja Euroopan neuvosto päätti 9 päivänä lokakuuta 1993 annetun Wienin julistuksen perusteella ja 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 1994 Madridissa annetun Euroopan opetusministerien konferenssin demokratiaa, ihmisoi-keuksia ja suvaitsevaisuutta edistävää koulutusta koskevan päätöslauselman seuranta-toimena toteuttaa vuoden 1995 aikana osana toimintaohjelmaansa eu-

sekä katsovat, että

rooppalaisen kampanjan rasismia, muukalaisvihaa, antisemitismia ja suvaitsemattomuutta vastaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN PÄÄTÖSLAUSELMAN:

I. Yleisiä näkökohtia

Opetuksella ja koulutuksella on tärkeä tehtävä, johon kuuluu paikallisen, kansallisen ja Euroopan tason toimia, rasismia ja muukalaisvihan torjumisessa.

Koulutusjärjestelmien perustehtävä on edistää kunnioitusta kaikkia ihmisiä kohtaan riippumatta heidän kulttuurisesta alkuperästään tai uskonnollisista näkemyksistään. Niillä on lisäksi ainutlaatuinen mahdollisuus parantaa Euroopan kulttuurisen monimuotoisuuden tuntemusta.

Eryyisesti historian ja humanististen tieteiden opetusta kehittämällä voidaan lisätä tietoisuutta Euroopan kulttuurisesta monimuotoisuudesta ja torjua kaavamaisia käsityksiä.

Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen ja kansainvälisen lainsäädännön, erityisesti lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen 2 artiklan mukaan kaikilla lapsilla on oikeus peruskoulutukseen vanhempien asemasta riippumatta.

II. Koulutusjärjestelmien tehtävä rasististen ja muukalaisvastaisten asenteiden torjumisessa

Euroopan unionissa vallitseva poliittinen, kulttuurinen ja kielellinen moninaisuus on osaltaan korostanut monimuotoisuuden arvostamista ja kunnioittamista. Näin ollen monimuotoisuutta pidetään yhä enemmän sekä koulutus- että poliittisissa ja yhteiskunnallisissa piireissä rikastavana tekijänä ja kansojen Euroopalle ominaisena piirteenä.

Toisaalta eräs koulutusjärjestelmien laadun mitta moniarvoisessa yhteiskunnassa on niiden kyky helpottaa oppilaiden tai opiskelijoiden integroitumista yhteiskuntaan. Sen vuoksi eräs laadukkaan koulutusjärjestelmän tärkeä tavoite pitäisi olla yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen.

Tätä varten Euroopan koulutusjärjestelmien pitäisi jatkaa ja parantaa toimiaan yhteisvastuullisuutta ja suvaitsevaisuutta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioitusta edistävien arvojen opettamisen kehittämiseksi.

Koulutusjärjestelmät voivat vaikuttaa merkittäväällä tavalla kunnioituksen, suvaitsevaisuuden ja yhteisvastuullisuuden edistämiseksi etniseltä, kulttuuriselta tai

uskonnolliselta taustaltaan erilaisia yksilöitä tai yhteisöjä kohtaan, esimerkiksi seuraavanlaisilla toimilla:

- käyttämällä eurooppalaisen yhteiskunnan kulttuurista monimuotoisuutta heijastavia oppimateriaaleja (oppikirjoja ja muita tekstejä, audiovisuaalisia lähteitä jne.),
- kohdistamalla erityisiä integroitumiseen tähtäviä aloitteita oppilaisiin ja opiskelijoihin, jotka voisivat yhteiskunnallisen taustansa vuoksi joutua alttiiksi rasistisille ja/tai muukalaisvastaisille vaikutteille. Eryyisesti pitäisi toteuttaa erityisohjelmia alueilla, joilla ihmisiä joutuu eniten yhteiskunnan ulkopuolelle,
- vahvistamalla niitä koulutuksen osa-alueita, jotka voivat parhaiten auttaa ymmärtämään monikulttuurisen yhteiskunnan luonnetta, erityisesti historian, humanististen tieteiden ja kielten opetusta,
- edistämällä kumppanuussuhteiden luomista koulutuslaitosten välillä ja oppilaiden välillä rasististen ja muukalaisvastaisten asenteiden lisääntymistä hillitsevien toimien rohkaisemiseksi.

Opettajan merkitys on ratkaiseva oppilaan asenteiden muokkaamisessa nuoresta iästä lähtien. Yhteiskunnalliselta ja kulttuuriselta taustaltaan hyvin erilaisten lasten opettamiseen liittyvät uudet haasteet asettavat merkittäviä ammattitaitovaatimuksia opettajille. Näin ollen opettajien koulutus nyt ja tulevaisuudessa on tärkeä jäsenvaltioiden välisen yhteistyön alue.

Kokemusten vaihdot eri koulutuslaitosten välisen kulttuurierojen hyödyntämiseksi edistävät osaltaan koulutusalan yhteistyötä.

Koulujen hallinnolla on erittäin tärkeä merkitys toisten kulttuurien hyväksymisen ja kunnioittamisen edistämässä. Koulut eivät kuitenkaan voi yksin ratkaista asiaan liittyviä ongelmia. Koulujen ja niiden lähiympäristön yhteistyö on siksi toivottavaa. Koulutuslaitokset, erityisesti koulut, voivat edistää kumppanuutta, jossa ovat edustettuina vanhemmat, opettajat ja lapset, parantaen tällaisen opetuksen laatua kaikessa koulun toiminnassa ja tekemällä kouluista eri alkuperää olevien perheiden kohtauspaikan.

Täten NEUVOSTO JA JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT

KEHOTTAVAT jäsenvaltioita

1. huolehtimaan korkealaatuisesta opetuksesta ja koulutuksesta, joiden ansiosta kaikki lapset voivat toteuttaa kykyjään ja olla osa yhteisöä,

2. lisäämään koulutusjärjestelmien joustavuutta niin, että ne pystyvät toimimaan monimutkaisissa tilanteissa ja siten edistämään opetussuunnitelmien moninaisuutta,
3. edistämään sellaisia koulutus- ja opetussuunnitelmien uudistuksia, joilla edistetään sellaisia käsitteitä kuin rauha, demokratia, kulttuurienvälinen kunnioitus ja tasa-arvo, suvaitsevaisuus, yhteistyö, ja rohkaisemaan ymmärtämykselle ja suvaitsevaisuudelle myönteisten asenteiden ja arvojen vaalimiseen tarkoitettujen oppimateriaalien valmistamista,
4. rohkaisemaan aloitteita koulujen ja niitä ympäröivien paikallisyhteisöjen välisen yhteistyön edistämiseksi.

TOTEAVAT, että tiedonanto, jonka komissio laatii aikaisempien yhteisön ohjelmien mukaisesti jo toteutetuista toimista sekä mahdollisuuksista tulevaisuudessa toteutettaviin rasismiin ja muukalaisvihain vastaisiin toimiin, sisältää opetusta ja koulutusta käsittelevän osan,

KEHOTTAVAT komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

1. käyttämään täysimääräisesti hyväkseen kaikkia yhteisön ohjelmia, jotka edistävät opetus- ja koulutusnäkökohtia rasismiin ja muukalaisvihain torjunnassa, erityisesti sellaisia ohjelmia, joilla tuetaan paikallisyhteisöissä tehtyjä aloitteita, sekä huolehtimaan tällaisten ohjelmien yhtenäisyydestä,
2. käyttämään hyväkseen erityisesti tähän ongelmaan liittyviä Sokrates-ohjelman osia, mukaan lukien koulujen kumppanuusohjelmat, kokemusten vaihto kulttuurienvälisistä asioista ja opettajankoulutus,
3. avustamaan kokemustenvaihdossa keräämällä ja jakamalla tietoa Euroopan koulutusjärjestelmien rasismiin ja muukalaisvihain torjunnan edistämisestä sekä etniseltä, kulttuuriselta ja uskonnolliselta taustaltaan erilaisten ihmisten integroimisesta ja
4. huolehtimaan asianmukaisen yhteistyön toteuttamisesta koulutuksen alalla rasismiin ja muukalaisvihain torjunnassa Euroopan yhteisön ja kansainvälisten järjestöjen, erityisesti Euroopan neuvoston, välillä.

NEUVOSTON PÄÄTELMÄT,

tehty 23 päivänä lokakuuta 1995

(95/C 312/02)

Neuvosto otti mielenkiinnolla vastaan puheenjohtajan mietintäasiakirjan, joka koskee ”yhteiskunnallista osallistumista laatutekijänä korkeakoulutusta edeltävässä koulutuksessa”, sillä se käsittelee yhtä monien jäsenvaltioiden ajankohtaisimmista kysymyksistä, josta tehdään tutkimuksia tai jota pannaan täytäntöön näissä maissa.

Neuvosto katsoo, että olisi kannustettava eri koulutusjärjestelmien erityispiirteitä kunnioittaen tietojen ja kokemusten vaihtoa yhteisön tasolla siitä, miten yhteiskunnallisen osallistumisen prosessit, jotka voivat rikastuttaa jokaisen ihmisen koulutustodellisuutta, edistävät koulutuksen laatua.

Tämän vaihdon avulla voitaisiin luoda suuntaviivoja tämän alan toiminnalle yhteisön tasolla. Vaihdossa pyrittäisiin erityisesti hankkimaan syvällisemmät tiedot osallistumisjärjestelmistä jäsenvaltioissa tietojen ja kokemusten vaihdon avulla, selvittämään osallistumisen määrää eri koulutusjärjestelmiin eri aloilla, tutkimaan kussakin maassa tehtyjä aloitteita koulutusjärjestelmän eri tasoihin osallistumisen edistämiseksi ja aloittamaan tutkimuksia, joilla voidaan arvioida osallistumisen tuloksia sekä osallistumisen laadun ja opetuksen laadun välistä suhdetta.

Neuvosto panee tyytyväisenä merkille Euroopan yhteisöjen komission asiaan osoittaman mielenkiinnon. Neuvosto kehottaa komissiota tukemaan aiheellisia toimenpiteitä, sellaisina kuin ne ovat Sokrates-ohjelmassa (III luku, toimintamuoto 3.1).

KOMISSIO

Ecu (*)

22. marraskuuta 1995

(95/C 312/03)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	38,5160	Suomen markka	5,59713
Tanskan kruunu	7,25792	Ruotsin kruunu	8,65754
Saksan markka	1,87346	Sterling-punta	0,853399
Kreikan drakma	309,962	Yhdysvaltojen dollari	1,32917
Espanjan peseta	160,710	Kanadan dollari	1,79943
Ranskan frangi	6,46374	Japanin jeni	134,778
Irlannin punta	0,828039	Sveitsin frangi	1,51193
Italian liira	2113,70	Norjan kruunu	8,27008
Alankomaiden guldeni	2,09783	Islannin kruunu	85,6649
Itävallan šillinki	13,1814	Australian dollari	1,79327
Portugalin escudo	196,052	Uuden-Seelannin dollari	2,03923
		Etelä-Afrikan randi	4,85047

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom.: Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu teleksi (N:o 21791) sekä automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (N:o 296 10 97), jotka lähettävät päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(*) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL N:o L 189, 4.7.1989, s. 1).
Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 34).
Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 27).
Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 23).
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 1).
Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL N:o L 311, 30.10.1981, s. 1).

Pöytäviinityyppien keskihinnat ja edustavat hinnat eri kaupan pitämisen paikoilla

(95/C 312/04)

[Vahvistettu 21 marraskuuta 1995 asetuksen (ETY) N:o 822/87 30 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi]

Kaupan pitämisen paikka	ecua tilavuusprosenttia/hl kohti	% OH:sta °	Kaupan pitämisen paikka	ecua tilavuusprosenttia/hl kohti	% OH:sta °
<i>R I Ohjehinta (OH)*</i>	3,828		<i>A I Ohjehinta (OH)*</i>	3,828	
Heraklion	ei noteerausta		Ateena	ei noteerausta	
Patras	ei noteerausta		Heraklion	ei noteerausta	
Requena	ei noteerausta		Patras	ei noteerausta	
Reus	ei noteerausta		Alcázar de San Juan	ei noteerausta	
Villafranca del Bierzo	ei noteerausta		Almendralejo	3,329	87 %
Bastia	ei noteerausta		Medina del Campo	4,540	119 %
Béziers	4,177	109 %	Ribadavia	ei noteerausta	
Montpellier	4,122	108 %	Villafranca del Penedés	ei noteerausta	
Narbonne	4,160	109 %	Villar del Arzobispo	ei noteerausta (¹)	
Nimes	4,175	109 %	Villarrobledo	3,391	89 %
Perpignan	3,951	103 %	Bordeaux	ei noteerausta	
Asti	ei noteerausta		Nantes	ei noteerausta	
Firenze	ei noteerausta (¹)		Bari	3,465	91 %
Lecce	ei noteerausta		Cagliari	ei noteerausta	
Pescara	ei noteerausta		Chieti	3,696	97 %
Reggio Emilia	ei noteerausta (¹)		Ravenna (Lugo, Faenza)	4,389	115 %
Treviso	4,851	127 %	Trapani (Alcamo)	3,280	86 %
Verona (paikalliset viinit)	5,544	145 %	Treviso	5,198	136 %
Edustava hinta	4,194	110 %	Edustava hinta	3,893	102 %
<i>R II Ohjehinta (OH)*</i>	3,828				
Heraklion	ei noteerausta				
Patras	ei noteerausta				
Calatayud	ei noteerausta				
Falset	ei noteerausta				
Jumilla	ei noteerausta				
Navalcarnero	ei noteerausta (¹)				
Requena	ei noteerausta				
Toro	ei noteerausta				
Villena	ei noteerausta				
Bastia	ei noteerausta				
Brignoles	ei noteerausta				
Bari	3,465	91 %			
Barletta	3,465	91 %			
Cagliari	ei noteerausta				
Lecce	ei noteerausta				
Taranto	ei noteerausta				
Edustava hinta	3,465	91 %			
	ecua/hehtolitra				
<i>R III Ohjehinta (OH)*</i>	62,15				
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	103	166 %			

(¹) Noteerausta ei oteta huomioon asetuksen (ETY) N:o 2682/77 10 artiklan mukaisesti

* Sovellettavat tasot 1.2.1995 alkaen.

° OH = Ohjehinta.

Komission direktiivin 95/12/EY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto, annettu 23 päivänä toukokuuta 1995, neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi kotitalouksien pesukoneiden energiankulutuksen osoittamisen osalta ⁽¹⁾

(95/C 312/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin mukaisesti yhdenmukaistettujen standardien nimikkeiden ja viitteiden julkaisu)

OEN ⁽¹⁾	Viitenumero	Yhdenmukaistettujen standardien otsikko	Vahvistusvuosi
CENELEC	EN 60456 + A11	Kotitaloussähkölaitteiden suorituskyvyn mittausmenetelmät — Pyykinpesukoneet	1995

⁽¹⁾ OEN: Eurooppalainen Standardisointijärjestö

CEN: Stassartstraat 36; B-1050 Brusell; puh. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19

CENELEC: Stassartstraat 35; B-1050 Brusell; puh. (33-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19

ETSI: BP 152; F-06561 Valbonne Cédex Ranska, puh. (33-92) 94 42 12, fax: (33-93) 65 47 16

HUOMAUTUS:

- Kaikki informaatio koskien standardien saatavuutta voidaan saada joko Euroopan standardisointijärjestöltä tai kansallisilta standardisointijärjestöiltä, joiden luettelo on neuvoston direktiivin 83/189/ETY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 94/10/EY ⁽³⁾, liitteenä.
- Viitenumeroiden julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavilla kaikilla yhteisön kielillä.
- Komissio varmistaa luettelon päivityksen.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 136, 21.6.1995

⁽²⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8

⁽³⁾ EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30

Komission direktiivin 95/13/EY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto, annettu 23 päivänä toukokuuta 1995, neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi kotitalouksien kuivausrumpujen energiankulutuksen osoittamisen osalta ⁽¹⁾

(95/C 312/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin mukaisesti yhdenmukaistettujen standardien nimikkeiden ja viitteiden julkaisu)

OEN ⁽²⁾	Viite	Yhdenmukaistetun standardin nimike	Ratifiointivuosi
CENELEC	EN 61121 + A11	Kotitaloussähkölaitteiden suorituskyvyn mittausmenetelmät — Kuivausrummut	1995

⁽¹⁾ OEN: Eurooppalainen Standardisointijärjestö
CEN: Stassartstraat 36; B-1050 Brusell; puh. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19
CENELEC: Stassartstraat 35; B-1050 Brusell; puh. (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19
ETSI: BP 152; F-06561 Valbonne Cédex Ranska; puh. (33-92) 94 42 12, fax: (33-93) 65 47 16

HUOMAUTUS:

- Kaikki informaatio koskien standardien saatavuutta voidaan saada joko Euroopan standardisointijärjestöiltä tai kansallisilta standardisointijärjestöiltä, joiden luettelo on neuvoston direktiivin 83/189/ETY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 94/10/EY ⁽³⁾, liitteenä.
- Viitenumeroiden julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavilla kaikilla yhteisön kielillä.
- Komissio varmistaa luettelon päivityksen.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 136, 21.6.1995

⁽²⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8

⁽³⁾ EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30

Tiedonanto kansallisten tuomioistuinten ja komission yhteistyöstä valtion tuen alalla

(95/C 312/07)

Tämän tiedonannon tarkoitus on ohjata kansallisten tuomioistuinten ja komission yhteistyötä valtion tuen alalla. Tiedonanto ei millään tavoin rajoita yhteisön lainsäädännöllä jäsenvaltioille, yksilöille ja yrityksille annettuja oikeuksia. Se ei myöskään rajoita sitä yhteisön lainsäädännön tulkintaa, jota Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekevät. Sillä ei myöskään pyritä puuttumaan mitenkään kansallisten tuomioistuinten velvoitteiden täyttämiseen.

I. JOHDANTO

- Jäsenvaltioiden välisten sisärajojen poistaminen antaa yrityksille yhteisön alueella mahdollisuuden ulottaa toimintansa koko sisämarkkinoiden alueelle ja kuluttajille mahdollisuuden hyötyä lisääntyneestä kilpailusta. Yrityksille väärin perustein myönnettyjen tukien aiheuttamat kilpailun vääristymät eivät saa vaarantaa näitä etuja. Sisämarkkinoiden synty vahvistaa näin yhteisön kilpailupolitiikan toimeenpanon tärkeyttä.
- Yhteisöjen tuomioistuin on antanut useita tärkeitä päätöksiä EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan tulkinnasta ja soveltamisesta. Ensimmäisen asteen tuomioistuimella on nyt toimivalta yksityisten komission valtioneuvoston päätöksiä vastaan nostamissa kan-teissa, ja näin se myös vaikuttaa oikeuskäytännön kehittymiseen tällä alalla. Komissio vastaa kilpailusääntöjen päivittäisestä soveltamisesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuimen alaisena. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössään vahvistamien periaatteiden mukaisesti jäsenvaltioissa julkisilla viranomaisilla ja tuomioistuimilla sekä yhteisön tuomioistuimilla ja komissiolla on omat tehtävänsä ja velvollisuutensa perustamissopimuksen valtiontukea koskevien sääntöjen täytäntöönpanossa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä.
- Kilpailupolitiikan moitteeton soveltaminen sisämarkkinoilla voi edellyttää komission ja kansallisten tuomioistuinten tehokasta yhteistyötä. Tässä tiedonannossa selitetään, miten komissio aikoo tukea kansallisia tuomioistuimia toteuttamalla tiiviimmän yhteistyön sovellettaessa EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklaa yksittäisissä tapauksissa. Usein ilmaistaan huolta siitä, että komission lopulliset päätökset valtion tuen asioissa tehdään vasta jonkin aikaa sen jälkeen, kun kilpailun vääristymät ovat jo vahingoittaneet kolmansien etua. Komission ei aina ole mahdol-

lista toimia nopeasti kolmannen edun turvaamiseksi asioissa, jotka koskevat valtion tukea, kun taas kansalliset tuomioistuimet ovat mahdollisesti paremmassa asemassa varmistamaan, että rikkomukset 93 artiklan 3 kohdan viimeistä virkettä vastaan käsitellään ja oikaistaan.

II. TOIMIVALTA (1)

- Komissio on hallinnollinen viranomainen, joka vastaa yhteisön yleisen edun mukaisen kilpailupolitiikan

(1) Yhteisöjen tuomioistuin on kuvannut komission ja kansallisten tuomioistuinten asemaa seuraavasti:

- "9. Komission aseman osalta yhteisöjen tuomioistuin osoitti 22 päivänä maaliskuuta 1977 päätöksessään asiassa 78/76 Steinike ja Weinlig, Saksa (1977) Kok. s. 595, kohta 9, että perustamissopimuksen, jonka 93 artiklassa määrätään, että komissio jatkuvasti tarkkailee ja valvoo tukea, tarkoituksena on, että tuen soveltumattomuus yhteismarkkinoille saadaan selville tuomioistuimen tutkinnan jälkeen asianmukaisella menettelyllä, jonka aloittaminen on komission velvollisuus.
10. Kansallisten tuomioistuinten aseman osalta tuomioistuin katsoi samassa tuomiossa, että kansallisissa tuomioistuimissa voidaan aloittaa menettely, jossa vaaditaan niitä tulkitsemaan 92 artiklassa oleva tuen käsite ja soveltamaan sitä sen määrittämiseksi, olisiko ilman 93 artiklan 3 kohdassa määrätyn alustavan tutkintamenettelyn noudattamista myönnettävään tukeen ollut sovellettava tätä menettelyä.
11. Kansallisten tuomioistuinten osallistuminen on seuraus välittömästä vaikutuksesta, joka perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeisellä virkkeellä katsotaan olevan. Tätä yhteisöjen tuomioistuin katsoi 11 päivänä joulukuuta 1973 tuomiossaan asiassa 120/73 Lorenz, Saksa (1973) Kok. s. 1471, että toimeenpanokiellon välittömän toteuttaminen, johon tässä artiklassa viitataan, ulotetaan kaikkeen tukeen, joka on myönnetty siitä ilmoittamatta ja joka, kun siitä on ilmoitettu, on käytössä alustavana ajanjaksona ja komission aloittaessa oikeudellisen menettelyn sen lopulliseen päätökseen saakka.
14. ... perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklassa komissiolle asetettu keskeinen ja yksinomaisen asema katsoa tuki yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, kun se on aiheellista, on olennaisesti erilainen kansallisten tuomioistuinten asemasta niiden suojellessa yksilöiden oikeuksia perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä esitetyn kiellon välittömästä oikeusvaikutuksesta. Kun komission on tutkittava ehdotetun tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille vaikka jäsenvaltio olisikin rikkonut tukikieltoa, kansalliset tuomioistuimet vain suojelevat komission lopulliseen päätökseen saakka niiden yksilöiden oikeuksia, joita on kohdannut valtion viranomaisten mahdollisesti tekemä 93 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen rikkomus."

Asiassa C-354/90, Fédération nationale de commerce extérieur des produits alimentaires ja Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon v. Ranska, (1991) Kok. s. I-5505, kohta 9, 10, 11 ja 14, s. 5527 ja 5528.

toimeenpanosta ja kehityksestä. Kansalliset tuomioistuimet vastaavat oikeuksien turvaamisesta ja velvoitteiden noudattamisesta yleensä yksityisten pyynnöstä. Komission on tutkittava kaikki 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat tukitoimenpiteet, jotta se voi arvioida niiden soveltuvuuden yhteismarkkinoille. Kansallisten tuomioistuinten on varmistettava, että jäsenvaltiot noudattavat menettelyllisiä velvoitteitaan.

5. Perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeisellä virkkeellä (alla lihavoituna) on välitön vaikutus jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin:

”Komissiolle on annettava tieto tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta niin ajoissa, että se voi esittää huomautuksensa. Jos komissio katsoo, että tällainen suunnitelma ei 92 artiklan mukaan soveltu yhteismarkkinoille, se aloittaa 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä viipymättä. **Jäsenvaltio, jota asia koskee, ei saa toteuttaa ehdottamiaan toimenpiteitä, ennen kun menettelyssä on annettu lopullinen päätös.**”

6. Täytäntöönpanokielto, johon 93 artiklan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä viitataan, ulotetaan kaikkeen tukeen, joka on myönnetty siitä ilmoittamatta⁽²⁾, ja kun siitä on ilmoitettu, on käytössä alustavana ajanjaksona ja komission aloittaessa oikeudellisen menettelyn lopulliseen päätökseen saakka⁽³⁾.

7. Tuomioistuimen on luonnollisesti tutkittava, kuuluvatko ”ehdotetut toimenpiteet” 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun valtion tukeen⁽⁴⁾ ennen päätöksen tekemistä 93 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen mukaisesti. Komission päätöksissä ja tuomioistuimen oikeuskäytännössä tähän tärkeään kysymykseen kiinnitetään erityistä huomiota. Käsite ”valtion tuki” on siis tulkittava laajasti sisällyttäen siihen tuki-

palkkioiden lisäksi myös verohuojennukset ja julkisista varoista tehtyt investoinnit sellaisissa olosuhteissa, joissa yksityinen sijoittaja ei olisi antanut tukea⁽⁵⁾. Tuen on tultava ”valtiolta”, siihen kuuluvat kaikki julkisen vallan tasot, ilmentymät ja muodot⁽⁶⁾. Tuen on suositettava tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tuotteiden tuotantoa; tämä erottaa 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvan valtion tuen siihen kuulumattomista yleisluonteisista toimenpiteistä⁽⁷⁾. Esimerkiksi toimenpiteitä, joiden tarkoituksena tai seurauksena ei ole tiettyjen yritysten eikä tiettyjen tuotteiden valmistuksen suosiminen tai joita sovelletaan henkilöihin puolueettomien perusteiden mukaan ottamatta huomioon paikkaa, toimialaa tai yritystä, jossa edunsaaja on työssä, ei pidetä valtion tukena.

8. Vain komissio voi päättää, onko tuki yhteismarkkinoille soveltuva ts. sallittu.
9. Soveltaessaan 92 artiklan 1 kohtaa kansalliset tuomioistuimet voivat luonnollisesti EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti siirtää alustavat kysymykset tuomioistuimen pohdittavaksi, ja tiettyissä olosuhteissa ne ovat siihen velvollisia. Ne voivat myös pyytää komissiolta apua, että niille toimitettaisiin ”oikeudellisia tai taloudellisia tietoja” EY:n perustamissopimuksen 85 artiklaa koskevan yhteisöjen tuomioistuimen Delimitis⁽⁸⁾-päätöksen mukaisesti.

⁽²⁾ Lukuun ottamatta ”olemassa olevaa” tukea. Tällainen tuki voidaan ottaa käyttöön siihen saakka, kunnes komissio päättää, että se ei soveltu yhteismarkkinoille: ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-387/92, Banco de Crédito Industrial, nykyisin Banco Exterior de España v. Ayuntamiento de Valencia, (1994) Kok. s. I-877; ja asiassa C-44/93, Namur — Les Assurances du Crédit v. Office National du Ducreire ja Belgia, (1994) Kok. s. I-3829.

⁽³⁾ Asia C-354/90, ks. alaviite 1, kohta 11, s. 5527.

⁽⁴⁾ Ks. tuomioistuimen tuomio asiassa 78/76, Steinike ja Weinglig v. Saksa, (1977) Kok. s. 594, kohta 14: ”... kansallisen tuomioistuimen voi olla tarpeen tulkita ja soveltaa 92 artiklassa olevaa ’tuen’ käsitettä, jotta se voisi määrittää, olisiko ilman 93 artiklassa määrättyä ennakkotutkimamenettelyä myönnetty valtion tuki asetettava tähän menettelyyn.”

⁽⁵⁾ Viimeisintä muotoilua varten ks. julkisasiamies Jacobsin lausunto yhdistetyissä asioissa C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, Espanja v. komissio, kohta 28: ”... Valtion tukea myönnetään, kun jäsenvaltio asettaa yrityksen käyttöön varoja, joita tavanomaisia kaupallisia vaatimuksia soveltava yksityinen sijoittaja ei tavanomaisesti myöntämällä, huomioon ottamatta muita luonteeltaan sosiaalisia, poliittisia tai hyväntekeväisyysnäkökohtia.”

⁽⁶⁾ Yhteisöjen tuomioistuin katsoi asiassa 290/83, komissio v. Ranska, (1985) Kok., että ”92 artiklaan sisältyvä kielto koskee kaikkea jäsenvaltion myöntämää tai valtion varoista maksettua tukea, eikä ole tarpeen tehdä eroa sen mukaan, myöntääkö tuen valtio suoraan vai jokin sen tukiasioiden käsittelyyn perustama tai nimittämä julkinen tai yksityinen toimielin” (kohta 14, s. 449).

⁽⁷⁾ Tämä ero tulee selkeästi esiin julkisasiamies Darmonin Sloman Neptun lausunnossa yhdistetyissä asioissa C-72 ja C-73/91, (1993) Kok. s. I-887.

⁽⁸⁾ Asia C-234/89, Delimitis v. Henninger Bräu (1991) Kok. s. I-935; komission ilmoitus kansallisten tuomioistuinten ja komission yhteistyöstä ETY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamiseksi, EYVL N:o C 39, 13.2.193, s. 6. Ks. julkisasiamies Lenzin lausunto asiassa C-44/93, alaviite 2 (kohta 106). Ks. myös asia C-2/88 Imm, Zwartveld (1990) Kok. I-3365 kohta 1 s. 3366 ja I-4405 kohta 10, s. 4410—4411: ”yhteisön toimielimet ovat velvollisia vilpittömään yhteistyöhön jäsenvaltioiden oikeudellisten viranomaisten kanssa, jotka vastaavat siitä, että yhteisön oikeutta sovelletaan ja noudatetaan kansallisissa oikeusjärjestelmissä”.

10. Kansallisen tuomioistuimen tehtävä on turvata ne oikeudet, joita yksilöt nauttivat perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen kiellon välittömän vaikutuksen seurauksena. Tuomioistuimen on käytettävä kaikkia asianmukaisia menetelmiä ja oikeuskeinoja sekä sovellettava kaikkia asiaan kuuluvia kansallisen oikeuden säännöksiä tämän perustamissopimuksessa jäsenvaltioille asetetun velvoitteen välittömän vaikutuksen täytäntöönpanemiseksi⁽⁹⁾. Kansallisen tuomioistuimen on sen toimivaltaan kuuluvassa asiassa sovellettava yhteisön oikeutta kokonaisuudessaan ja suojattava näiden säädösten yksilöille antamia oikeuksia; tämän vuoksi sen on sivuutettava kaikki yhteisön oikeuden kanssa ristiriidassa oleva kansallinen lainsäädäntö, riippumatta siitä, onko se annettu ennen tai jälkeen säännöksiä⁽¹⁰⁾. Tuomari voi silloin kun se on tarkoituksenmukaista ja kansallisen lain sovellettavien säädösten ja yhteisön tuomioistuimen⁽¹¹⁾ kehittämän oikeuskäytännön mukaisesti määrätä väliaikaisen toimenpiteen esimerkiksi määräämällä laittomasti maksetut määrät jäädytettäväksi tai palautettaviksi sekä määrätä vahinkoa kärsineille vahingonkorvausta.

11. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että yhteisön sääntöjen täysi vaikuttavuus huononee ja niiden takaama oikeuksien turva heikkenee, jos yksilöt eivät voi saada hyvitystä, kun heidän oikeuksiaan loukataan rikkomalla yhteisön oikeutta siten, että jäsenvaltion voidaan katsoa olevan siitä vastuussa⁽¹²⁾; pe-

⁽⁹⁾ Kuten yhteisöjen tuomioistuin katsoi asiassa C-354/90, ks. alaviite 1, kohta 12, s. 5528: "... tuen käyttöön ottamiseksi toteutettujen toimenpiteiden laillisuus kärsii, jos kansalliset viranomaiset toimivat vastoin perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeistä virkettä. Kansallisten tuomioistuinten on tarjottava yksityisille, jotka voivat turvautua tällaiseen rikkomukseen, varmuus siitä, että heidän kansallisen lainsäädäntönsä mukaiset tarpeelliset johtopäätökset tehdään tuen käyttöön ottamiseksi toteutettujen toimenpiteiden, tämän määräyksen noudattamatta jättämistä seuraavan myönnetyn taloudellisen tuen takaisin perimisen ja mahdollisten toimenpiteiden osalta."

⁽¹⁰⁾ Asia 106/77, Amministrazione delle Finanze dello Stato v. Simmenthal, (1978) Kok. s. 629, 644 (kohta 21). Ks. myös The Queen v. Secretary of State Transport, ex parte: Factortame Ltd et al. (1990) Kok. s. I-2433, 2474, ja 2475.

⁽¹¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio yhdistetyissä asioissa C-6/90 ja C-9/90, Andrea Francovich ym., v. Italia, (1991) Kok. s. I-5357. Muita tärkeitä kansallisten tuomioistuinten velvollisuuksia yhteisön lainsäädännön noudattamisesta koskevia asioita on vireillä yhteisöjen tuomioistuimissa: asia C-48/93, The Queen v. Secretary of State for Transport ex parte: Factortame Ltd et al., EYVL N:o C 94, 3.4.1993, s. 13; asia C-46/93, Brasserie du Pêcheur SA v. Saksa, EYVL N:o C 92, 2.4.1993, s. 4; asia C-312/93, SCS Peterbroeck, Van Campenhout & Cie. v. Belgian valtio, EYVL N:o C 189, 13.7.1993, s. 9; asia C-430 ja C-431/93, J. Van Schin del ja J.N.C. Van Veen v. Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, EYVL N:o C 338, 15.12.1993, s. 10.

⁽¹²⁾ Francovich, ks. alaviite 11, kohta 33, s. 5414.

riaate, jonka mukaan valtio vastaa yksilöille aiheutuneista tappioista ja vahingoista, jotka ovat seurausta valtion vastuulle tulevista yhteisön oikeuden rikkomisista, on erottamaton osa perustamissopimuksen järjestelmää⁽¹³⁾; kansallisen tuomioistuimen, joka katsoo, että yhteisön oikeutta koskevassa asiassa ainoa este väliaikaisen turvaamistoimenpiteen määräämisestä on kansallisen oikeuden sääntö, on oltava soveltamatta tuota sääntöä⁽¹⁴⁾.

12. Näitä periaatteita sovelletaan yhteisön kilpailusääntöjen rikkomisiin. Kaikkien kansallisen oikeuden määräämien menettelytapasääntöjen ja oikeuskeinojen on oltava yksilöiden ja yritysten käytettävissä samoin edellytyksin kuin kansallisen oikeuden rikkomistapauksissa. Tämä yhdenvertainen kohtelu ei koske ainoastaan välittömästi vaikuttavan yhteisön oikeuden suoranaisten rikkomisen toteamista, vaan se ulottuu myös kaikkiin tehokkaaseen oikeudelliseen suojaan vaikuttaviin oikeuskeinoihin.

III. KOMISSIION RAJOITETTU TOIMIVALTA

13. Yksilöillä ja yrityksillä on huomattavaa etua siitä, että kansalliset tuomioistuimet soveltavat yhteisön kilpailulainsäädäntöä. Komissio ei voi myöntää hyvitystä 93 artiklan 3 kohdan rikkomisen johdosta kärjistyistä tappioista. Tällaiset vaatimukset voidaan esittää vain kansallisissa tuomioistuimissa. Kansalliset tuomioistuimet voivat yleensä määrätä väliaikaisia toimenpiteitä ja määrätä lopettamaan rikkomiset nopeasti. Kansallisissa tuomioistuimissa on mahdollista yhdistää yhteisön oikeuden ja kansallisen oikeuden soveltamisalaan kuuluva vaade. Tämä ei ole mahdollista menettelyssä komissiossa. Lisäksi tuomioistuimet voivat määrätä voittaneelle asianosaiselle kulujen korvausta. Tämä ei ole koskaan mahdollista hallinnollisessa menettelyssä komissiossa.

IV. ARTIKLAN 3 KOHDAN SOVELTAMINEN

14. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki tuen myöntämistä tai jo hyväksytyjen tukisuunnitelmien muuttamista koskevat suunnitelmat. Tämä koskee myös tukea, joka voi kuulua 92 artiklan 2 kohdan mukaisen ilman eri toimenpidettä hyväksymi-

⁽¹³⁾ Francovich, ks. alaviite 11, kohta 35, s. 5414.

⁽¹⁴⁾ The Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte (kantaja) Factortame Ltd et al., (1990), ks. alaviite 10.

- seen, koska komission on tarkistettava, että vaaditut edellytykset täytetään. Ainoa poikkeus ilmoitusvelvoitteesta on de minimis -luokkaan kuuluvaksi katsottu tuki, koska se ei vaikuta merkittävästi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä siten kuulu 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan⁽¹⁵⁾.
15. Komissio ottaa vastaan ilmoituksen yleisistä tukiohjelmista sekä suunnitelmista myöntää tukea yksittäisille yrityksille. Komission hyväksyttyä ohjelman ei siihen kuuluvista yksittäisistä tuen myöntämisistä tarvitse tavallisesti ilmoittaa. Kuitenkin kaikista tiettyjen teollisuudenalojen ja tietynlaisten tukien koodeihin tai puitteisiin kuuluvien tukien myöntämisestä on ilmoitettava erikseen kuin myös tietyn määrän ylittävistä tuista. Joissain tapauksissa komission hyväksymän ohjelman ehtoissa voidaan myös vaatia erillistä ilmoitusta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tuesta, jonka ne haluavat myöntää muuten kuin hyväksytyn ohjelman puitteissa. Suunnitelluista toimenpiteistä on ilmoitettava, mukaan lukien suunnitelmat sellaisista julkisista varoista julkisen tai yksityisen alan yrityksille tehtävistä rahoitussiirroista, joihin 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki voi liittyä.
16. Ensimmäinen kysymys, jota kansallisten tuomioistuinten on arvioitava 93 artiklan 3 kohdan mukaisen kanteen osalta on se, onko uusi tai toteutettu toimenpide 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea. Toinen kysymys on se, onko toimenpiteestä ilmoitettu joko erikseen tai ohjelmaan kuuluen, ja jos on, onko komissiolle ollut riittävästi aikaa päätöksen tekemiseen⁽¹⁶⁾.
17. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kaksi kuukautta tukiohjelmien osalta on "riittävä aika", jonka kuluttua kyseinen jäsenvaltio ilmoitettuaan asiasta ensin komissiolle voi panna ilmoitetun toimenpiteen täytäntöön⁽¹⁷⁾. Komissio lyhentää tämän ajan vapaaehtoisesti yksittäisissä tapauksissa kolmeen kymmeneen työpäivään ja "nopeutetussa" menettelyssä kahteen kymmeneen työpäivään. Aika lasketaan alkaneeksi siitä, kun jäsenvaltio komission mielestä on toimittanut riittävästi tietoa komission päätöksen tekemistä varten⁽¹⁸⁾.
18. Jos komissio on päättänyt aloittaa 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn, ajanjakso, jona tukitoimenpiteen täytäntöönpano on kielletty, kestää siihen saakka, kunnes komissio on tehnyt myönteisen päätöksen. Niiden tukitoimenpiteiden osalta, joista ei ole ilmoitettu, ei komission päätöksentekomenettelylle ole määrätty aikarajaa, vaikka komissio toimii mahdollisimman nopeasti. Tukea ei saa myöntää ennen komission lopullista päätöstä.
19. Jos komissio ei ole tehnyt tukitoimenpiteestä päätöstä, kansalliset tuomioistuimet voivat aina yhteisön oikeutta tulkittaessa pitää ohjenuoranaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä sekä komission päätöksiä. Komissio on julkaissut useita yleisiä tiedonantoja, joista voi tässä yhteydessä olla apua⁽¹⁹⁾.
20. Kansallisten tuomioistuinten olisi niin ollen kyettävä päättämään, onko toimenpide 93 artiklan 3 kohdan mukaan lainvastainen vai ei. Jos kansalliset tuomioistuimet eivät pysty tekemään ratkaisua, ne voivat pyytää ja joissakin tapauksissa niiden on pyydettävä ennakkopäätös yhteisöjen tuomioistuimelta 177 artiklan mukaisesti.
21. Kun kansalliset tuomioistuimet toteavat päätöksessään, ettei 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä ole noudatettu, niiden on päätettävä, että kyseinen toimenpide on vastoin yhteisön oikeutta, ja toteutettava aiheelliset toimenpiteet yksilöiden ja yritysten oikeuksien turvaamiseksi.

V. KOMISSIION PÄÄTÖSTEN VAIKUTUS

22. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut⁽²⁰⁾ kansallista tuomioistuinta sitovan komission päätöksen, joka on 93 artiklan 2 kohdan mukaan osoitettu jäsenvaltiolle, kun kyseinen tuen saaja pyrkii kyseenalaistamaan asianomaisen jäsenvaltion sille kirjallisesti ilmoittaman päätöksen pätevyyden tapauksessa, jossa tuen saaja ei ole jättänyt päätöksen mitätöintikannetta EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa määrätyn ajan kuluessa.

VI. KANSALLISTEN TUOMIOISTUINTEN JA KOMISSIION YHTEISTYÖ

23. Komissio on tietoinen, että edellä selitetyt periaatteet 92 ja 93 artiklan soveltamiseksi kansallisissa tuomioistuimissa ovat monimutkaisia ja joskus riittämättömän kehittyneitä tuomioistuinten oikeudellisten tehtävien moitteettomaksi suorittamiseksi. Tämän vuoksi kansalliset tuomioistuimet voivat pyytää virka-apua komissiolta.

⁽¹⁵⁾ Ks. yhteisön ohjeet PK-yrityksille myönnettävistä valtion tuista, kohta 3.2, EYVL N:o C 213, 19.8.1992, s. 2, ja kirje jäsenvaltioille, viite IV/D/06878, 23 päivänä maaliskuuta 1993, Kilpailulainsäädäntö Euroopan yhteisöissä, II osa.

⁽¹⁶⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa 120/73, Lorenz v. Saksa, (1973) Kok. s. 1471.

⁽¹⁷⁾ Asia 120/73, Lorenz v. Saksa, ks. alaviite 16, kohta 4, s. 1481; ks. myös asia 84/42 Saksa v. komissio (1984), Kok. s. 1451, kohta 11, s. 1488.

⁽¹⁸⁾ Komissio on julkaissut oppaan menettelytavoistaan valtiontukiasioissa: ks. Kilpailulainsäädäntö Euroopan yhteisöissä, II osa.

⁽¹⁹⁾ Komissio ajoittain julkaisee ja päivittää valtiontukien sääntöjä koskevaa kokoelmaa ("Kilpailulainsäädäntö Euroopan yhteisöissä", osa II).

⁽²⁰⁾ Asia C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH v. Saksa, (1994) Kok. s. I-833; ks. myös asia 77/72, Capolongo v. Maya (1973) Kok. s. 611.

24. EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetaan periaate vilpittömästä ja jatkuvasta yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien 3 artiklan g kohta, jossa määrätään toimeenpantavaksi järjestelmä, jolla taataan, ettei kilpailu sisämarkkinoilla vääristy. Tähän periaatteeseen kuuluu sekä jäsenvaltioita että yhteisön toimielimiä koskevia molemminpuolisen avunannon velvoitteita ja tehtäviä. Perustamissopimuksen 5 artiklan mukaan komissiolla on velvollisuus olla yhteistyössä jäsenvaltioiden niiden oikeudellisten viranomaisten kanssa, jotka vastaavat yhteisön oikeuden soveltamisesta ja noudattamisesta kansallisessa oikeusjärjestelmässä.
25. Komissio pitää tällaista yhteistyötä olennaisena osana yhteisön kilpailulainsäädännön tiukan, tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Lisäksi kansallisten tuomioistuinten osallistuminen kilpailulainsäädännön soveltamiseen valtion tuen alalla on välttämätöntä 93 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi. Perustamissopimus velvoittaa komission noudattamaan 93 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä, ennen kuin se voi määrätä tuen takaisinmaksettavaksi ajalta, jona tuki ei ole ollut soveltuva yhteismarkkinoilla⁽²¹⁾. Tuomioistuin on lausunut, että 93 artiklan 3 kohdalla on välitön vaikutus ja että tukitoimenpiteen laittomuutta ja siitä seuraavia vaikutuksia ei voi koskaan takautuvasti laillistaa komission tukitoimenpidettä koskevalla myönteisellä päätöksellä. Tämän vuoksi ilmoitusta koskevien sääntöjen soveltaminen on valtion tuen alalla olennainen osa yksilöiden ja yritysten mahdollisesti nostamia kanteita.
26. Näiden näkökohtien perusteella komissio aikoo seuraavalla tavalla pyrkiä tiiviimpään yhteistyöhön kansallisten tuomioistuinten kanssa.
27. Komissio on sitoutunut avoimuuden politiikkaan. Komissio toteuttaa politiikkaansa siten, että se antaa asianomaisille osapuolille hyödyllistä tietoa kilpailusääntöjen soveltamisesta. Tässä tarkoituksessa se julkaisee edelleen mahdollisimman paljon tietoja valtion tukea koskevista asioista ja niihin liittyvästä politiikasta. Yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, komission valtion tuesta julkaisemat yleiset tekstit, komission päätökset, komission vuosikertomukset kilpailupolitiikasta ja kuukausittainen Euroopan unionin tiedote voivat olla avuksi kansallisille tuomioistuimille niiden tutkiessa yksittäistapauksia.
28. Jos nämä yleiset selvitykset osoittautuvat riittämättömiksi, kansalliset tuomioistuimet voivat niiden kansallisen oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön asettamissa rajoissa pyytää komissiolta sellaista menettelyä koskevaa tietoa, jonka perusteella ne voivat päätellä, onko tietty asia vireillä komissiossa, onko siitä ilmoitettu tai onko komissio virallisesti aloittanut menettelyn tai tehnyt muita päätöksiä.
29. Kansalliset tuomioistuimet voivat myös pyytää komission kannanottoa 92 artiklan 1 kohdan ja 93 artiklan 3 kohdan soveltamisen tuottaessa erityisiä vaikeuksia. Nämä vaikeudet voivat 92 artiklan 1 kohdan osalta liittyä erityisesti toimenpiteen valtion tueksi määrittämiseen, sen mahdollisesti aiheuttamaan kilpailun vääristymiseen ja vaikutukseen jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tuomioistuimet voivat sen takia tiedustella komissiolta sen tavanomaista käytäntöä näissä kysymyksissä. Ne voivat saada komissiolta tietoa tosiasioista, tilastoista, markkinatutkimuksista ja taloudellisista selvityksistä. Mahdollisuuksien mukaan komissio toimittaa nämä tiedot tai osoittaa lähteen, josta ne ovat saatavissa.
30. Vastauksessaan komissio ei puutu yksittäistapauksen asiasisältöön eikä toimenpiteen soveltuvuuteen yhteismarkkinoille. Komission vastaus ei sido tuomioistuinta, joka on asiaa kysynyt. Komission on selvitettävä, että sen kannanotto ei ole lopullinen ja ettei se vaikuta kansallisen tuomioistuimen oikeuteen pyytää 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua.
31. Moitteettoman lainkäytön vuoksi komission on vastattava pyyntöihin oikeudellisesta ja tosiasiatiedosta mahdollisimman lyhyessä ajassa. Komissio ei kuitenkaan saa vastata tällaisiin pyyntöihin, elleivät useat edellytykset täyty. Pyydetyn aineiston on tosiasiallisesti oltava sen käytettävissä ja komissio voi toimittaa vain tietoja, jotka eivät ole luottamuksellisia.

⁽²¹⁾ Komissio on tiedottanut jäsenvaltioille, että "soveltuviissa tapauksissa se voi — annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden esittää huomautuksensa ja harkita vaihtoehtoisesti hätäavun myöntämistä komission määrittelemien yleisohjeiden mukaisesti — tehdä väliaikaisen päätöksen, jolla jäsenvaltio määrätään perimään takaisin kaikki menettelytavan vastaisesti maksetut varat. Tuki on perittävä takaisin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti; takaisinmaksettavaan määrään lisätään korko tuen maksamisajankohdasta alkaen." (Komission tiedonanto jäsenvaltioille liitteenä komission kirjeessä N:o SG(91) D/4577, 4 päivänä maaliskuuta 1991, koskien tukisuunnitelmien ilmoittamista ja ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa vastaan rikkoon annettuun tukeen sovellettavia menettelyjä), ei vielä julkaistu.

32. EY:n perustamissopimuksen 214 artiklassa edellytetään, että komissio ei saa paljastaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa. Lisäksi 5 artiklan mukainen vilpityn yhteistyö koskee tuomioistuinten ja komission suhdetta eikä näissä tuomioistuimissa vireillä olevien riitojen osapuolia. Komissio on veloitettu kunnioittamaan oikeudellista puolueettomuutta ja objektiviteettiä. Näin ollen se ei anna, tietoja, ellei kansallinen tuomioistuin pyydä niitä suoraan tai epäsuorasti määräämällä asianosaisen niitä pyytämään.

VII. LOPPUHUOMAUTUKSET

33. Tätä tiedonantoa sovelletaan soveltuvin osin alla olevien sopimusten asiaa koskevien valtion tuen sääntöihin siinä määrin, kuin niillä on välitön vaikutus jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin:

- Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimus ja erityisesti komission sen puitteissa antamat säännökset, ja
- sopimus Euroopan talousalueesta.

34. Tämä tiedonanto on neuvoa-antava, eikä se millään tavoin rajoita yhteisön oikeudessa jäsenvaltioille, yksilöille tai yrityksille annettuja oikeuksia.

35. Tämä tiedonanto ei rajoita Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen eikä ensimmäisen asteen tuomioistuimen yhteisöoikeuden tulkintaa.

36. Tiivistelmä tämän tiedonannon mukaisesti komission antamista vastauksista julkaistaan vuosittain kertomuksessa kilpailupolitiikasta.

Tiedonanto, annettu neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan nojalla asiasta IV/34.607 — Banque Nationale de Paris/Dresdner Bank

(95/C 312/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

ASIASELOSTUS

1. Ilmoitettu yhteistyösopimus

1) Ilmoitus

Yhteistyösopimuksesta ilmoitettiin virallisesti Euroopan yhteisöjen komissiolle neuvoston asetuksen N:o 17⁽¹⁾ 2 ja 4 artiklan mukaisesti 27 päivänä tammikuuta 1993. Ilmoituksessa kerrotaan Banque Nationale de Paris'n (BNP) ja Dresdner Bankin (DB) välisestä maailmanlaajuisesti toteutettavasta kokonaisvaltaisesta ja periaatteessa ulkopuolisilta suljetusta yhteistyöstä pankkialalla. Se on tehty rajoittamattomaksi ajaksi ja hyväksytty molempien pankkien yhtiökokouksissa.

2) Yhteistyön tavoitteet

- Molemmat pankit pyrkivät vastaamaan pankkialan kasvavaan kilpailuun, jonka uudet, yhä

laajemman rahoituspalveluvalikoiman tarjoavat kilpailijat kuten ulkomaiset pankit, vakuutusyhtiöt, oman pankkitoiminnan aloittaneet yritykset sekä luottokortteja liikkeelle laskevat yritykset ovat aiheuttaneet. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi molemmat pankit pyrkivät saavuttamaan synergiaetuja kustannusten alentamiseksi erityisesti toimimalla hyvin läheisessä yhteistyössä logistiikan alalla ja tietyillä kansainvälisen toiminnan alueilla.

- Molemmat pankit pyrkivät vastaamaan haasteisiin, joita yhteismarkkinat sekä markkinoiden muuttuminen maailmanlaajuisiksi tuovat mukanaan tilanteessa, jossa asiakkaat yhä enenevässä määrin vaativat kansainvälisiä rahoituspalveluja. Tämän vuoksi pankit pyrkivät vahvistamaan asemaansa Saksan ja Ranskan ulkopuolella ("kolmannet maat") voidakseen kilpailla paremmin ulkomaisten pankkien kanssa ja voidakseen lisäksi tarjota Saksassa ja Ranskassa olevalle asiakaskunnalleen laajem-

⁽¹⁾ EYVL N:o 13, 21.2.1962, s. 204/62

man valikoiman kansainvälisiä rahoituspalveluja.

3) *Yhteistyön perusta*

BNP ja DB toivovat pysyvänsä

- johtavina yleispankkeina kotimarkkinoillaan,
- Euroopan yhteismarkkinoilla johtavina yleispankkeina, joilla on sivukonttoreita ja tytäryhtiöitä ainakin tärkeimmissä Euroopan maissa,
- edustettuina kaikissa tärkeimmissä rahoituskeskuksissa tarjoten asianmukaisia palveluja.

4) *Yhteistyön neljä osa-aluetta*

- a) Yhteistyö organisaation ja tietojenvaihdon alalla

Synergiaetujen saavuttamiseksi, kustannusten ja riskien vähentämiseksi sekä asiakaskunnalle tarvottavien palveluiden parantamiseksi yhteistyösopimuksessa sovitaan pankkien organisaatioiden yhdenmukaistamisesta. Erityisesti on sovittu tietojen ja toimistotekniikkaa sekä talouteen liittyvää tietoa koskevasta tietojenvaihdosta ja näiden alojen yhteisestä kehittämisestä. Rajojen yli tapahtuvien maksujen osalta syntyvien kustannusten vähentämiseksi ja toimitusmääraikojen lyhentämiseksi on myös sovittu tarvittavien sopimusten ja teknisten välineiden järjestämisestä. Osapuolet aikovat myös harjoittaa henkilövaihtoa ja kuulla toisiaan ennen julkisia lausuntoja, myös osapuolten yhteistyötä koskevan tiedottamisen osalta.

Osapuolet vaihtavat myös keskenään tietoja taloudellisista ja yleisistä asioista, uusista liiketoimintaa koskevista mahdollisuuksista, uusista tuotteista sekä erityisistä rahoitukseen liittyvistä menetelmistä.

- b) Yhteistyön erityisalueet

Kansainvälisen rahoituksen alalla sopimuksen osapuolet, niiden yksiköt "kolmansissa maissa" ja osapuolten tarvittaessa muodostama holdingyhtiö, jonka kautta osapuolet voivat yhdistää toimintansa "kolmansissa maissa" (ks. jäljempänä c alakohta), vaikuttavat markkinoilla yhdeltä ja samalta osapuolelta. Osapuolet pyytävät toisiaan ottamaan osaa kaikkiin rahoitusmuotoihin (suorat lainat, leasing, rahoitusvälineet tai muut rahoitusjärjestelyt), joihin muut kuin kotimaiset pankit

osallistuvat. Näin mukaan pyydetty osapuoli voi kieltäytyä osallistumisesta ehdotettuun rahoitukseen ainoastaan perustellusta syystä, joka sen on selvitettävä toiselle osapuolelle. Jos muut rahoituslaitokset pyytävät toista osapuolta muodostamaan yhtymän, on kyseisen osapuolen tehtävä parhaansa saadakseen siihen mukaan molemmat osapuolet.

Sijoituspankkitoiminnassa, pääomamarkkinoilla ja "kolmansiin maihin" suuntautuvassa arvopaperisijoittamisessa osapuolet tekevät yhteistyötä synergiaetujen ja säästöjen saavuttamiseksi uusien tuotteiden kehittämisessä maksimoidakseen sijoituksensa.

Arvopapereiden ja niiden sijoittamisen, johdannaisten, varojen hallinnan ja investointipankkitoiminnan osalta pankit tekevät maantieteelliset rajat ylittävää yhteistyötä. Yhteistyömuoto riippuu tuotteesta; yhteistyö voi liittyä uusien tuotteiden tai strategioiden kehittämiseen, keskitettyyn markkinointiin tai tietojen vaihtoon.

- c) Yhteistyö toiminnoissa Saksan ja Ranskan ulkopuolella ("kolmannet maat")

Tämän yhteistyömuodon tarkoituksena on lujittaa pankkien mahdollisuuksia tarjota kansainvälisiä rahoituspalveluja omalle asiakaskunnalleen parantamalla ja yhdistämällä näissä maissa sijaitsevien yksiköiden toimintoja.

Tätä varten osapuolet sitoutuvat synergiaa koskevaan tutkimukseen ja yhdistämään mahdollisimman pian kolmansissa maissa olevan pankkitoimintansa, lukuun ottamatta Yhdysvaltoja. "Kolmansissa maissa" tapahtuvan toiminnan yhdistäminen voidaan toteuttaa erityisesti keskittämällä toiminta yhteen tai useampaan yhteiseen tytäryhtiöön siten, että hankitaan 50 prosentin omistusosuuksia toisen osapuolen tytäryhtiöstä tai muodostamalla lopulta holdingyhtiö, joka toimii aluksi rahoitusholdingyhtiönä, mutta josta myöhemmin voidaan kehittää täydellisesti toimiva pankki.

Osapuolten on tiedotettava uusista toimintamuodoista toisilleen ja keskusteltava keskenään toteutettavuustutkimusten pohjalta yhdenmukaisten johtopäätösten aikaansaamiseksi. Toinen osapuoli on kutsuttava osalliseksi tällaiseen toimintaan.

Osapuoli voi kieltäytyä tällaisesta osallistumistarjouksesta ainoastaan, jos sillä on hyvin perusteltu syy kieltäytymiseensä.

Jos osapuoli haluaa päästä eroon osuudestaan jossakin yhteisessä toiminnassa, tarvitaan siihen toisen osapuolen suostumus. Sen on tarjottava myytävänä olevaa osuuttaan toiselle osapuolelle. Jos toinen osapuoli haluaa myydä kokonaan omistamansa yksikön, on sen ilmoitettava siitä toiselle osapuolelle ja annettava tälle mahdollisuus esittää kantansa.

Osapuolten välisen yhteistyön, holdingyhtiön ja ”kolmansiiin maihin” sijoitettujen laitosten osalta sopimuksessa määrätään kansainvälisen toiminnan kohdalla velvoitteesta kääntyä tai osoittaa asiakas toisen osapuolen tai jonkin tämän hallussa olevan yhteisön puoleen, jos toisella osapuolella ei ole tarvittavia keinoja halutun palvelun tarjoamiseksi asiakkaalle; osapuolten on myös myönnettävä lainoja toistensa asiakkaille sellaisissa maissa, joissa toisella osapuolella ei ole tämänkaltaista toimintaa, jollei kyseisten osapuolten yhteisten sopimusten määräyksistä ja mahdollisista takuista muuta johdu. Yhteistyöhön osallistuvien yksiköiden pankkien välisen toiminnan osalta (valuuttatoimet, osakkeet, optiot, futuurit, swapit jne.) osapuolten on myös annettava etusija toiselle osapuolelle sillä edellytyksellä, että palvelu tarjotaan kilpailukykyisin ehdoin.

Osapuolten edustustot ”kolmansissa maissa” yhdistetään fyysisesti siten, että niiden itsemääräämisoikeus ja oma identiteetti säilyvät paitsi silloin, kun on parempi käyttää yhtä ainoaa yhteistä edustustoa.

Jos toinen osapuolesta (jäljempänä ”ilmoittaja”) haluaa tehdä maantieteellisesti tai alan osalta rajoitetun tai rajoittamattoman yhteistyösopimuksen kolmannen kanssa, on sen ilmoitettava aikomuksestaan toiselle osapuolelle (jäljempänä ”ilmoituksen vastaanottaja”). Jos ilmoituksen vastaanottaja ei anna suostumustaan, on sen selvitettävä perusteet ilmoittajalle. Jos ilmoittaja arvioituaan ilmoituksen vastaanottajan esittämiä kieltäytymisyyttä edelleenkin pysyy aikomuksissaan ja jos kyseinen sopimus ei lisäksi millään tavoin vaihuta ilmoituksen vastaanottajan keskeisiin etuihin, mutta voisi sitä vastoin olla elintärkeä ilmoittajan etujen kannalta, voi ilmoittaja vapaasti toimia etunsa mukaisesti.

d) Yhteistyö Ranskan ja Saksan markkinoilla

Tämän yhteistyömuodon tarkoituksena on lisätä kummankin pankkiverkon kautta ulottuvilla olevaa palveluvalikoimaa ja vahvistaa näin näiden kahden pankin kilpailukykyä.

Tämän vuoksi osapuolet sitoutuvat asettamaan kaikki palvelunsa toistensa käyttöön mahdollisimman edullisesti ja tarjoamaan itse mahdollisimman laajan valikoiman toisen osapuolen palveluvalikoimasta omalle asiakaskunnalleen. ”Kolmansissa maissa” tapahtuvan yhteistoiminnan seurauksena pankit pystyvät tarjoamaan kotimaansa asiakaskunnalle uusia näistä maista tulevia palveluja.

Näiden pankkien kotimarkkinoilla tapahtuvan toiminnan osalta sopimuksessa täsmennetään, että sopimuspuolet ovat vapaita toimimaan omien etujensa mukaisesti, paitsi jos toinen osapuoleista haluaa tehdä yhteistyösopimuksen jonkin kotimaisen kilpailijansa kanssa; osapuolen on ennen tällaisen sopimuksen tekemistä ilmoitettava tästä toiselle osapuolelle.

Jos toinen osapuoleista ei kykene toimittamaan omalle asiakaskunnalleen kansainvälisiä palveluja, on sen käännettävä toisen osapuolen, jonkin ”kolmansissa maissa” sijaitsevan yksikön taikka holdingin puoleen, heti kun viimeksi mainitusta on tullut täysimääräisesti toimintakykyinen pankki.

Osapuolten toisen osapuolen kotimarkkinoilla tapahtuvan toiminnan osalta yhteistyösopimukseen ei sisälly minkäänlaisia rajoituksia markkinoillepääsyn osalta olemassa olevien tytäryhtiöiden, uusien tytäryhtiöiden tai sivukonttoreiden perustamisen tai toisen osapuolen kansallisen kilpailijan ostamisen kautta. Sitä vastoin sopimuksessa rajoitetaan osapuolten mahdollisuuksia toimia toisen osapuolen kotimarkkinoilla yhteistyössä toisen osapuolen kilpailijan kanssa; pankit eivät voi tehdä sopimusta toisen osapuolen kansallisen kilpailijan kanssa ilman kyseisen osapuolen nimenomaista suostumusta. Konkreettisemmin, jos toinen osapuoli harkitsee yhteistyösopimuksen tekemistä ”kolmannen” kanssa, sen on ilmoitettava aikomuksestaan toiselle osapuolelle, vaikka sopimus olisi maantieteellisesti tai alan osalta rajoitettu. Jos ilmoituksen vastaanottaja ei anna suostumustaan, on sen selitettävä perusteet ilmoittajalle.

Kun komissiolle alunperin ilmoitetussa sopimuksessa ilmoituksen vastaanottajalla oli ehdoton oikeus kieltäytyä sopimuksen hyväksymisestä (liite A 1, 3 kohdan viimeinen virke), pankit suostuvat

nyt komission pyynnöstä rajoittamaan täydellistä ja ehdotonta kieltäytymisoikeuttaan tapauksiin, joissa kolmannen kanssa tehty yhteistyösopimus edellyttää sellaisen taitotiedon tai sellaisten liikesalaisuuksien käyttöä, jotka ilmoittaja on saanut ilmoituksen vastaanottajalta tai jotka ovat syntyneet yhteistyön tuloksena. Taitotiedolla tarkoitetaan tässä yhteydessä perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta taitotieto koskevien lisenssisopimusten ryhmiin 30 päivänä marraskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 556/89 (1) 1 artiklassa määriteltyä taitotietoa. Niitä rajoituksia, jotka koskevat pankin oikeutta kieltäytyä hyväksymästä osapuolen toisen osapuolen kansallisen kilpailijan kanssa suunnittelemaa yhteistyösopimusta, selvennetään yhteistyösopimuksen liitteessä.

On täsmennettävä, että toisen osapuolen suostumusta ei tarvita päivittäiseen kaupankäyntiin liittyvien asioiden osalta, vaikka osapuolten on annettava toisilleen suosituimmasasema tässä suhteessa. Toisen osapuolen suostumusta ei myöskään vaadita, kun kyseinen osapuoli ei ole osallistunut sopimukseen, jonka osalta se on käyttänyt kieltämis-oikeuttaan.

5) Sopimuksella perustettavat toimielimet

BNP:n Comité de Direction ja DB:n Vorstand kokoontuvat kahdesti vuodessa tehdäkseen tarvittavat päätökset yhteisestä strategiasta ja päättääkseen yksimielisesti komitean niille esittämistä ilmoitettua yhteistyösopimusta koskevista ehdotuksista.

Komitea kokoontuu kolme kertaa vuodessa jomankumman pankin johdolla. Puheenjohtajuus vaihtuu kunkin kokouksen jälkeen. Komitean tehtävänä on määritellä ensisijaiset tavoitteet ja osapuolten toimenpiteet. Sen on erityisesti tarkastettava sihteeristön suosituksia ja esitettävä ehdotuksensa sopimukseen tehtävistä muutoksista BNP:n Comité de Directionin ja DB:n Vorstandin kaksi kertaa vuodessa pidettävissä kokouksissa.

Tämä yhteistyösihteeristö muodostuu osapuolten edustajista. Se avustaa osapuolia yhteistyön käytännön toteuttamisessa ja tekee myös suosituksia sopimukseen tarvittavista parannuksista, jotka sen on esitettävä komissiolle.

6) Ristiinomistus

Osapuolilla on aikomus lujittaa yhteistyötään sopivalla hetkellä nostamalla ristiinomistuksensa 10 prosenttiin osakkeista.

2. BNP:n ja DB:n väliset suhteet

7) BNP ja DB ovat sopineet aikaisemmin BNP:n johtajan nimittämisestä DB:n hallintoneuvostoon (Aufsichtsrat) ja DB:n johtajan nimittämisestä BNP:n hallitukseen (Conseil d'Administration).

Lisäksi ne ovat perustaneet yhteisyrityksen entisen Tšekkoslovakian markkinoille pääsemiseksi. Lisäksi BNP:llä ja DB:llä on kummallakin hallussaan 37 prosenttia Unkarissa olevasta BNP-KH-Dresdner Bank RT -pankista, josta Országos Kereskedelmi és Hitelbank Rt -pankin hallussa on 26 prosenttia. Komissio on hyväksynyt nämä toimet (asia IV/MTF/021 ja IV/MTF/124).

BNP:llä ja DB:llä on myös yhteinen omistusosuus seuraavissa:

- United Overseas Bank, Geneve, Lugano, Luxemburg, Monaco, Bahama-saaret, Montevideo: sekä BNP:llä että DB:llä kummallakin hallussaan 50 prosenttia;
- BNP-AK-Dresdner Bank AS, Istanbul, Izmir: BNP 30 prosenttia, DB 30 prosenttia ja AK-Bank-ryhmä 40 prosenttia;
- Société Financière pour les Pays d'Outre-mer en Afrique: BNP 48,4 prosenttia, DB 25,8 prosenttia, BBL 25,8 prosenttia;
- BNP-Dresdner Bank (Polska) SA, Varsova: BNP 50 prosenttia, DB 50 prosenttia;
- BNP-Dresdner Bank (Rossija), Pietari (ja sivukonttori Moskovassa): BNP 33 prosenttia, Dresdner Bank 33 prosenttia, Europabank (DB:n 100-prosenttisesti omistama tytäryhtiö) 17 prosenttia, SFA Société Financière Auxiliaire, Pariisi, BNP:n 100-prosenttisesti omistama tytäryhtiö) 17 prosenttia;
- BNP-Dresdner Bank (Bulgaria) AD, Sofia: sekä BNP että DB kumpikin 40 prosenttia, EBR 20 prosenttia.

(1) EYVL N:o L 61, 4.3.1989, s. 1

3. Ilmoitettuun sopimukseen osallistuvat yritykset ja niiden asema rahoitusmarkkinoilla

8) *Banque Nationale de Paris*

BNP SA on yleispankki, joka harjoittaa suoraan tai epäsuorasti rahoitustoimintaa tytäryhtiöidensä välityksellä varsinkin Ranskassa, Euroopassa, ranskankielisissä maissa ja ympäri maailmaa. Saksassa sillä on Frankfurtissa sivukonttori, johon kuuluu kaksi konttoria. Lisäksi sillä on Saksassa fuusioihin ja osakehankintoihin erikoistunut tytäryhtiö.

Yhteensä sen konsolidoitu tase oli vuonna 1994 (1993) 222 (224) miljardia ecua. Työntekijöiden kokonaismäärästä, 54 469 (56 141), 13 169 (13 851) työskentelee ulkomailla. BNP:llä on kaikkiaan 2 511 (2 575) toimipaikkaa, joista 497 (567) on Ranskan ulkopuolella.

BNP-ryhmällä on 100 prosenttia henkivakuutusyhtiön Natio-ie osakepääomasta. BNP-ryhmä UAP:n kanssa se on perustanut yhteisyrityksen — Natio-Assurance — UAP:n vahinkovakuutussovimusten markkinoimiseksi.

Osakepääoma jakaantuu seuraavasti:

14,32 %	UAP,
15,48 %	perusosakkaat,
2,31 %	Ranskan valtio,
67,89 %	yleisö.

Vuotta 1993 koskevan konsolidoidun taseen perusteella BNP sijoittuu Ranskassa neljännelle sijalle, Euroopassa seitsemännelle sijalle ja maailmassa yhdeksännelletoista sijalle.

9) *Dresdner Bank*

Dresdner Bank AG on yleispankki, joka harjoittaa suoraan tai epäsuorasti rahoitustoimintaa tytäryhtiöidensä välityksellä varsinkin Saksassa mutta myös muissa Euroopan maissa ja Euroopan ulkopuolisissa maissa. Sillä on muun muassa kaksi tytäryhtiötä Ranskassa. Toinen on Banque Veuve Morin-Pons SA, jolla on sivukonttoreita Pariisissa, Lyonissa ja Strasbourgissa. Toinen on Banque Internationale de Placement Pariisissa.

Yhteensä sen konsolidoitu tase oli vuonna 1994 (1993) 210 (197) miljardia ecua. Työntekijöiden

kokonaismäärästä, 44 884 (1994), noin 3 000 työskentelee ulkomailla. Kaikkiaan 1 583 sivukonttorista 58 sijaitsee Saksan ulkopuolella.

Tietyissä Saksan osavaltioissa (Länder) Dresdner Bank toimii Allianz ja toisissa osavaltioissa Hamburg-Mannheimerin vakuutussovimusten jakelukanavana.

Pääoma jakaantuu seuraavasti:

21,97 %	Allianz AG Holding,
10,60 %	FGF Frankfurter Gesellschaft für Finanzwerte mbH
10,58 %	Vermo Vermögensverwaltungsgesellschaft mbH,
1,90 %	työntekijät ja eläkeläiset,
54,95 %	yleisö ja yritysijoittajat.

Vuotta 1993 koskevan taseen perusteella DB sijoittuu Saksassa toiselle sijalle, Euroopassa kahdennelletoista sijalle ja maailmassa kahdennellekymmenennelletoista sijalle.

4. Molempien pankin asema ETA:aan kuuluvissa maissa vuonna 1994

- 10) Ilmoitetulla yhteistyöllä on vaikutuksensa kaikkien näiden pankkien toimintaan. Se vaikuttaa käytännössä kaikkiin rahoituspalvelumarkkinoihin, joilla kyseiset pankit toimivat lukuun ottamatta vakuutuspalvelualaa.

Yleisesti kutakin pankkipalvelutyyppejä tarjotaan samalla sekä yritysasiakkaille (mukaan lukien pankit) että yksityisille henkilöille ja pienyrityksille. Kun ensimmäisellä asiakasryhmällä on rahoitusmarkkinoiden tunteuksensa, henkilöstönsä ja aineellisten voimavarojensa ansiosta mahdollisuus päästä Euroopan laajuisille ja jopa maailmanlaajuisille rahoitusmarkkinoille, suurimmalla osalla yksityisistä asiakkaista ei ole mahdollisuuksia päästä asuinmaansa ulkopuolella sijaitsevaan pankkiverkkoon.

Molempien pankkien asema ETA:an kuuluvissa maissa, mukaan lukien kaikki toiminnot, ilmenee seuraavasta taulukosta. Prosenttiosuudet osoittavat BNP:n ja DB:n aseman näissä valtioissa, jos verrataan maattain kummankin pankin markkinaosuutta kaikkien pankkien markkinaosuuteen:

Maa	BNP	Dresdner Bank (*)
Ranska	± 7 %	< 1 %
Saksa	< 1 %	± 5 %
Luxemburg	< 3 %	± 5 %

Kaikissa muissa ETA:an kuuluvissa maissa kummankin pankin osuus on vähäinen, BNP:n asemaa Irlannissa lukuun ottamatta, markkinaosuuden ollessa kahdessa maassa (DB:llä Irlannissa ja BNP:llä Kreikassa) alle 1,4 % ja muissa maissa alle 1 %.

Kyseisten pankkien osuudet pankkitoiminnan viidellä tärkeimmällä alueella (luotot pankeille, luotot asiakkaille, arvopaperit, pankkitalletukset ja asiakastalletukset) eivät eroa 2:ta prosenttia enempää edellä esitetyistä luvuista.

Vuoden 1994 markkinaosuuksien osalta todetaan seuraavaa:

Saksan markkinat:

Toimitetut yksityiskohtaiset luvut 46 erilaisen pankkipalvelun osalta osoittavat, että DB:llä on yksityisille ja pienyrityksille tarjottavilla palvelumarkkinoilla edellä esitettyä lukua noin kaksi prosenttia suurempi osuus joillakin aloilla. Ainoastaan yhdessä tapauksessa osuus on 5 prosenttia suurempi, kun taas useimmissa tapauksissa kyseinen luku on edellä esitettyä prosenttiosuutta pienempi. Sitä vastoin markkinaosuudet yritysasiakkaista ovat suurimmaksi osaksi edellä esitettyjä lukuja noin 5 prosenttia suurempia. Kahdella yritysasiakkaille tarjotun pankkipalvelun alueella DB:n markkinaosuus on jopa 20 prosenttia.

BNP:n markkinaosuus sen Saksan markkinoilla tarjoamissa erilaisissa palveluissa on vähäinen.

Ranskan markkinat:

Toimitetut yksityiskohtaiset luvut 26 eri markkina-alueelta osoittavat, että BNP:llä on yksityi-

sille henkilöille ja pienyrityksille tarjottavien palvelujen markkinoilla edellä esitettyjä lukuja vastaava osuus pieniä eroavaisuuksia lukuun ottamatta. Vain yhdellä markkina-alueella sen osuus on noin 10 prosenttia. Yritysasiakkaille tarjottavien palvelujen markkinoilla osuudet ovat hieman edellä esitettyä korkeammat, paitsi eräässä poikkeustapauksessa, jossa sen markkinaosuus on noin 20 prosenttia. DB:n asema Ranskassa on kaikilla markkina-alueilla vähäinen.

Luxemburgin markkinat:

DB:n markkinaosuus viiden palvelutyypin alalta toimitettujen lukujen perusteella on yhdessä tapauksessa noin 11 prosenttia, kahdessa tapauksessa alle 5 prosenttia kyseessä olevilla markkina-alueilla sekä kahdessa tapauksessa vähäinen.

BNP:tä koskevat saman viiden palvelutyypin osalta toimitetut luvut osoittavat, että BNP:llä on yhdessä tapauksessa alle 3 prosentin markkinaosuus, kolmessa tapauksessa osuus on alle 1,5 prosenttia ja yhdessä tapauksessa osuus on alle 8 prosenttia, kun taas vastaava DB:n luku tällä markkina-alueella on noin 11 prosenttia.

5. Johtopäätökset

Ottaen huomioon edellä selostetun ja erityisesti kyseisten pankkien sitoumuksen rajoittaa lauseketta, jonka mukaan toinen osapuolista voisi estää toista osapuolta tekemästä minkäänlaista yhteistyösopimusta ensin mainitun osapuolen kansallisen kilpailijan kanssa, komissio aikoo ottaa myönteisen kannan ilmoitettuun sopimukseen.

Ennen sitä komissio pyytää kolmansia, joita asia koskee, lähettämään huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* seuraavaan osoitteeseen viitteellä N:o IV/34.607:

Euroopan yhteisöjen komissio
Kilpailuasiain pääosasto (PO IV)
Osasto IV — Palvelut
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Bruxelles/Brussel.

(*) Tarkat luvut ovat liikesalaisuuksia.

VALTION TUKI

C 41/95 (ex NN 83/95)

Saksa

(95/C 312/09)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(27 päivänä marraskuuta 1991 tehdyn päätöksen N:o 3855/91/EHTY 6 artiklan 4 kohta)

Komission 27 päivänä marraskuuta 1991 tekemän päätöksen 6 artiklan 4 kohdan mukainen tiedonanto muille jäsenvaltioille ja asianosaisille kiinnostuneille osapuolille 24 112 500 Saksan markan suuruudesta lainasta, jonka Baijerin vapaavaltio myönsi Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle heinäkuun 1994 ja maaliskuun 1995 välisenä aikana

Jäljempänä toistetulla kirjeellä komissio ilmoitti Saksan hallitukselle päätöksestään aloittaa 6 artiklan 4 kohdan mukainen menettely:

”Eisenwerk-Gesellschaft Maximilianshütte mbH:ta (’Maxhütte’) koskeva konkurssimenettely aloitettiin 16 päivänä huhtikuuta 1987. Pesänhoitaja päätti jatkaa yrityksen toimintaa ja laatia rakenneuudistusohjelman. Vuoden 1990 puolelsvälissä kaksi vasta perustettua yritystä otti haltuunsa Maxhütte i. K. -yrityksen toiminnat. Uusi Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH (NMH) -niminen yritys jatkoi Maxhütten hiili- ja teräsyhteisön alaan kuuluvaa tuotelinjaa ja Rohrwerke Neue Maxhütte GmbH (RNM) jatkoi putkituotantoa. NMH omistaa 85 prosenttia RNM:n pääomasta, loput 15 prosenttia omistaa valmistettujen teräsputkien päämyyntiedustaja Kühnlein Nürnbergistä.

NMH:n alkuperäiset osakkaat olivat Baijerin vapaavaltio (45 %), Thyssen Edelstahlwerke AG (5,5 %), Thyssen Stahl AG (5,5 %), Lech-Stahlwerke GmbH (LSW) (11 %), Krupp Stahl (11 %), Klöckner Stahl GmbH (11 %) ja Mannesmann-Röhrenwerke AG (11 %). Vuonna 1988 Baijerin vapaavaltio otti haltuunsa 19,734 prosenttia LSW-yrityksestä, jotta LSW saisi mahdollisuuden osallisuuteen NMH-yrityksessä. Päätöksessään 26 päivältä heinäkuuta 1988 komissio tuli lopputulokseen, että valtion osallistuminen näihin molempiin yrityksiin ei sisältänyt valtion tukea.

Klöckner Stahl GmbH siirsi 7 päivänä joulukuuta 1992 ja 3 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyllä sopimuksella NMH:n osakkeensa yhden Saksan markan hinnalla Hammeraussa sijaitsevalle Annahütte Max Aicher GmbH & Co. KG:lle. Krupp Stahl AG, Thyssen Stahl AG ja Thyssen Edelstahlwerke AG siirsivät 14 päivänä kesäkuuta 1993 NMH:n osakkeensa 200 000 Saksan markan myyntihinnalla LSW:lle. Saksan liittohallitus ilmoitti komissiolle 9 päivänä joulukuuta 1994 päivätyllä kirjeellä, että osakkeiden siirto on tullut voimaan velkojien suostuksesta riippumatta.

Nykyiset osakkuussuhteet ovat siten seuraavat:

— Baijerin vapaavaltio	45 %
— LSW	33 %
— Annahütte Max Aicher & Co. KG	11 %
— Mannesmann Röhrenwerke AG	11 %

LSW- ja Annahütte-yrityksiä valvoo yrittäjä Aicher.

NMH tuottaa vuodessa noin 299 kilotonnia raakaterästä (tuotantokyyky: 444 kilotonnia vuodessa), 81 kilotonnia puolivalmisteita ja noin 85 kilotonnia kevyitä ja raskaita profiileja (tuotantokyyky: 258 kilotonnia vuodessa). Tytäryhtiö RNM tuottaa vuodessa noin 70 kilotonnia putkia (tuotantokyyky: 136 kilotonnia vuodessa). NMH työllistää tällä hetkellä 1 040 ja RNM 560 työntekijää. NMH ei ole perustamisestaan lähtien vielä koskaan tuottanut voittoa. Vuoden 1994 loppuun asti laskettujen tappioiden on nyt todettu olevan 156,4 miljoonaa Saksan markkaa (82,31 miljoonaa ecua). LSW tuottaa vuodessa noin 600 kilotonnia terästä sähköisessä valokaariuunissa ja noin 450 kilotonnia kuumavalsattuja pitkiä tuotteita (kevyitä profiileja ja tankoterästä).

Elokuussa vuonna 1992 Saksan viranomaiset ilmoittivat komissiolle Baijerin osavaltionhallituksen aikomuksesta myöntää laina NMH:lle. Komissio oli sitä mieltä, että kyseessä ei ollut valtion tuki, koska kaikki yksityiset osakkeenomistajat olivat valmiita myöntämään silloisen omistussuutensa mukaan vastaavia lainoja samoilla edellytyksillä. Siten valtio toimi samoin kuin yrityksen yksityinen osakkeenomistaja (valtion tuki N:o N 671/92). Saksan viranomaisille ilmoitettiin tästä päätöksestä ja sen perusteluista 2 päivänä helmikuuta 1993 päivätyllä kirjeellä.

Vuoden 1994 toukokuussa ilmoitti hallituksenne komissiolle Baijerin vapaavaltion suunnitelmasta luovuttaa

NMH:n ja LSW:n osakkeensa symbolisella myyntihinnalla yritykselle Max Aicher GmbH & Co. (MA). Tämän haltuunoton ennakkoehdoksi asetettiin 80 prosentin suuruisen summan maksaminen NMH:lle kertyneistä tappioista (jotka lopulta laskettiin 125,7 miljoonaksi Saksan markaksi eli 66,15 miljoonaksi ecuksi) ja 20 miljoonan Saksan markan (10,52 miljoonan ecun) 'tasoituskäytön' suorittaminen LSW:n kärsimien tappioiden vuoksi.

Syyskuussa 1994 komissio aloitti tämän suunnitelman vuoksi terästuskäytäntöjen 6 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn ja teki 4 päivänä huhtikuuta 1995 kielteisen lopullisen päätöksen. Sen mielestä suunniteltuja rahoitustoimenpiteitä näiden molempien EHTY-yritysten hyväksi ei saa toteuttaa, koska kyseessä on terästuskäytäntöjen vastainen valtion tuki. Hallituksellenne ilmoitettiin tästä päätöksestä 19 päivänä huhtikuuta 1995 päivättyllä kirjeellä (SG(95) D/4925).

— heinäkuu 1994:	4,7	miljoonaa DM	(2,47 miljoonaa ecua)
— syyskuu 1994:	10,0	miljoonaa DM	(5,26 miljoonaa ecua)
— lokakuu 1994:	4,3125	miljoonaa DM	(2,27 miljoonaa ecua)
— maaliskuu 1995:	<u>5,1</u>	<u>miljoonaa DM</u>	<u>(2,68 miljoonaa ecua)</u>
	24,1125	miljoonaa DM	(12,68 miljoonaa ecua)

Nämä lainat myönnettiin samoilla edellytyksillä kuin ne lainat, joiden vuoksi aloitettiin menettely 30 päivänä marraskuuta 1994:

- korkokanta: 7,5 % vuodessa
- kesto: 10 vuotta
- lyhennys: vuosittain, jos NMH on edeltävänä vuotena tuottanut voittoa.

NMH:n muut osakkaat eivät osallistuneet näihin rahoitustoimenpiteisiin.

Hallituksenne tähdensi, että lainat myönnettiin NMH:n toiminnan ylläpitämiseksi, jotta ei vaarannettaisi mahdollisuutta Baijerin osakkeiden yksityistämiseen.

Komissio on todennut useita kertoja, että kaikkea valtion varojen siirtoa julkisille tai yksityisille terästeollisuuden yrityksille on pidettävä valtion tukena, jos kyseessä ei ole markkinataloudessa tavanomaisen sijoituskäytännön mukainen riskipääoman siirto.

On epäilyttävää, vastaako yhteensä 24,1125 miljoonan Saksan markan lainojen myöntäminen markkinataloudel-

Marraskuussa 1994 komissio aloitti toisen terästuskäytäntöjen 6 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn Baijerin vapaavaltion NMH:lle maaliskuun 1993 ja elokuun 1994 välisenä aikana kymmenessä osassa myöntämien useiden lainojen vuoksi, joiden yhteisarvo on 49,895 miljoonaa Saksan markkaa (26,26 miljoonaa ecua). Komission mielestä näiden lainojen kohdalla voisi olla kyse terästuskäytäntöjen vastaisesta valtion tuesta, koska valtion toimenpiteet eivät vastaa riskipääoman sijoittamista markkinataloudellisesti tavanomaisen sijoituskäytännön mukaan, sillä kaikki tai jotkut NMH:n osakkeenomistajista eivät olleet valmiita myöntämään lainoja samoilla ehdoilla.

Hallituksenne ilmoitti komissiolle 13 päivänä tammi-kuuta ja 15 päivänä toukokuuta 1995 päivätyillä kirjeillä, että Baijerin osavaltionhallitus on myöntänyt seuraavat lisälainat NMH:n liiketoiminnan jatkamisen mahdollistamiseksi:

lisesti toimivan sijoittajan toimintaa. Kyseinen yritys ei ole koskaan tuottanut voittoa eikä ollut odotettavaa, että se pystyisi tulemaan taloudellisesti elinkelpoiseksi ilman uutta merkittävää valtion tukea. Lopullisessa kielteisessä päätöksessään, joka — menettelyn aloittamiseen johtaneiden syiden sekä liittotasavallan ja komission edustajien asiaan liittyvien keskusteluiden perusteella — oli odotettavissa jo lainojen myöntämisen aikaan, komissio kielsi tuen, jolla oli tarkoitus palauttaa yrityksen kannattavuus. Kaiken tämän perusteella valtio ei voi odottaa saavansa lainasta koskaan lyhennyksiä. Lisäksi yksityinen yrittäjä ei siirtäisi käyttövaroja vaikeuksissa olevaan yritykseen, jos muut osakkaat eivät myös maksaisi pääomaosakkuuttaan vastaavaa summaa.

Sen vuoksi komissio päätteli, että Baijerin vapaavaltion Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle heinäkuun 1994 ja maaliskuun 1995 välisenä aikana myöntämät yhteensä 24,1125 miljoonan Saksan markan lainat voivat olla valtion tukea, joka on kielletty EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c kohdan, 27 päivänä marraskuuta 1991 tehdyn päätöksen N:o 3855/91/EHTY (terästuskäytäntö) ja ETA-sopimuksen 61 artiklan perusteella.

Komissio päätti aloittaa 27 päivänä marraskuuta 1991 tehdyn päätöksen N:o 3855/91/EHTY 6 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn edellä mainittujen yhteensä

24,1125 miljoonan Saksan markan lainojen vuoksi, jotka Baijerin vapaavaltio myönsi Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle heinäkuun 1994 ja maaliskuun 1995 välisenä aikana.

Osana tätä menettelyä komissio kehottaa hallitustanne toimittamaan yksityiskohtaiset tiedot mahdollisista varojen siirroista, jotka Baijerin vapaavaltio on suorittanut Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle maaliskuun 1995 jälkeen tai on myöntänyt lisänä lainoihin, jotka ovat tämän tiedonannon tai marraskuussa 1994 aloitetun menettelyn kohteena, samoin kuin muut tämän tapauksen kannalta tärkeinä pitämänsä tiedot tai huomautukset kuukauden sisällä tämän kirjeen toimittamisesta.

Komissio muistuttaa, että tuet, jotka on myönnetty odottamatta komission lopullista päätöstä, ovat laittomia ja voidaan periaatteessa joutua vaatimaan takaisin edunsaajalta. Takaisinmaksu tapahtuisi Saksan lainsäädännössä määrättyjen menettelyjen ja määräysten mukaan aluetukiohjelmien arvioinnissa käytetyn viitekoron mukaisella korolla, joka alkaa kertyä tuen myöntämispäivästä lähtien.

Komissio kehottaa Saksan liittohallitusta lisäksi ilmoittamaan Baijerin vapaavaltion osavaltionhallitukselle ja kyseiselle yritykselle menettelyn aloittamisesta sekä siitä tosiasiasta, että tuen saaneen yrityksen on mahdollisesti maksettava saadut taloudelliset varat takaisin.

Komissio julkaisee ilmoituksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* kehottaen muita jäsenvaltioita ja asianosaisia osapuolia toimittamaan huomautuksensa. EFTAn valvontaviranomaiselle ilmoitetaan ETA-sopimuksen pöytäkirjan 27 mukaisesti."

Komissio kehottaa muita jäsenvaltioita ja asianosaisia osapuolia toimittamaan huomautuksensa kyseisistä tukitoimenpiteistä kuukauden kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivämäärästä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Nämä huomautukset toimitetaan Saksan liittotasavallan hallitukselle.

EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtion tuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(95/C 312/10)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 12.7.1995

Jäsenvaltio: Ranska

Tuen numero: N 773/B/94

Nimi: Tuki toiminnan vapaaehtoiseen lopettamiseen Maantiekuljetusten uudenaikaistamissuunnitelma

Tarkoitus: Toiminnan lopettamista varten myönnettävät tuet vanhoille perhey yrityksille, joilla ei ole toiminnan uudelleensuuntaamisen tai monipuolistamisen edellyttämiä taloudellisia varoja tai teknistä asiantuntemusta

Toimenpiteet: Toimintansa lopettavalle kuljetusliikkeen harjoittajalle maksettava palkkio

Oikeudellinen perusta: Alueiden prefekteille sekä alueiden infrastruktuurista vastaaville direktoraateille osoitetun kiertokirjeen luonnos

Budjetti: Noin 60 miljoonaa Ranskan frangia (9 miljoonaa ecua)

(Muuntokurssi 1 päivänä toukokuuta 1995: 1 ecu = 6,53 FRF)

Tuen intensiteetti: Noin 200 000 frangin (30 000 ecun) suuruinen palkkio

Kesto: Kaksi vuotta

Ehdot: Tuen myöntämisestä seuraa, että yritys poistetaan rekisteristä ja sen toimilupa peruutetaan. Tuensaajat merkitään keskusrekisteriin, jotta ne eivät voi jossakin toisessa prefektuurissa rekisteröityä uudelleen kuljetusliikkeen harjoittajiksi

Ajoneuvot myydään tai hävitetään. Yli 7 vuotta vanhojen ajoneuvojen myynti edellyttää katsastuksen läpäisemistä

EUROOPAN TALOUSALUE
EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

**ETA-sopimuksen 61 artiklan ja ETA-sopimuksen liitteen XV kohdassa 1b tarkoitetun asiakirjan
11 artiklan mukainen valtiontuen hyväksyminen**

EFTA:n valvontaviranomaisen päätös olla esittämättä vastaväitteitä

(95/C 312/11)

Hyväksymispäivämäärä: 27.9.1995

Eftan jäsenvaltio: Norja

Tuen N:o: 95-004

Tuen nimike: Valtion tuki laivanrakennusteollisuudelle:

— tuki laivanrakennusta, uudisrakentamista ja muutosten tekemistä varten

— GIEK:n vientiluottotakaus laivoille

— laivanrakennuksen takausohjelma

Tuen tarkoitus: Laivanrakennuksen urakkakohtainen tuotantotuki

Oikeusperuste:

— Kuninkaallisen teollisuus- ja energiaministeriön ohjeet 28.12.1994 ("Føresegner for statleg støtte ved kontrahering av skip") ministeriön 18.1.1995 tekemin muutoksin

— Guarantee Institute for Export Creditsin (GIEK) ja laivanrakennuksen takausohjelman osalta valtion vuosibudjetti

Rahoitustarve: Laivanrakennukseen ja muutosten tekemiseen: 1 064 miljoonaa Norjan kruunua vuonna 1995

Tuen intensiteetti: Kokonaispainoltaan vähintään 100 tonnin alusten rakentamiseen:

— 9 % aluksille, joiden sopimuksen arvo on vähintään 10 miljoonaa ecua;

— 4,5 % aluksille, joiden sopimuksen arvo on alle 10 miljoonaa ecua;

— 4,5 % kokonaispainoltaan vähintään 1 000 tonnin alusten suuriin muutoksiin

Takaukset ovat OECD:n laivojen vientiluottosopimuksen mukaisissa rajoissa

Tuen kesto: 31 päivään joulukuuta 1995 saakka

Edellytykset: ETA-sopimuksen liitteen XV kohdassa 1b tarkoitetun asiakirjan 12 artiklan mukaiset selonteot

EFTAN TUOMIOISTUIN

EFTAN TUOMIOISTUIMEN KOKOONPANO

(95/C 312/12)

1. Tuomioistuimen kokoonpano

Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittyttyä Euroopan unioniin ja tiettyjen EFTA-valtioiden Euroopan unioniin liittymistä seuraavan kauden siirtymäjärjestelyistä tehdyn sopimuksen mukaan näiden valtioiden nimittämien tuomarien toimikausi päättyi 30 päivänä kesäkuuta 1995.

ETA-sopimus astui voimaan Liechtensteinin ruhtinaskunnan osalta 1 päivänä toukokuuta 1995. Liechtensteinin hallituksen nimeämä Carl Baudenbacher nimitettiin EFTAn tuomioistuimen tuomariksi EFTA-valtioiden valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn sopimuksen (valvonta- ja tuomioistuin sopimus) kolmen sopimuspuolen yhteisellä sopimuksella 6 päivästä syyskuuta 1995 5 päivään syyskuuta 2001. EFTAn tuomioistuimen julkisessa istunnossa 6 päivänä syyskuuta 1995 Carl Baudenbacher vannoi valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 5 olevan 2 artiklan mukaisen valan.

2. Tuomioistuimen presidentin valitseminen

EFTAn tuomioistuimen uuden tuomarin nimittämisen jälkeen Bjørn Haug erosi toimestaan presidenttinä, jotta kaikki kolme tuomaria voisivat osallistua valintaan. Tämän jälkeen Bjørn Haug valittiin 6 päivänä syyskuuta 1995 EFTAn tuomioistuimen presidentiksi valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 30 artiklan mukaisesti 6 päivästä syyskuuta 1995 31 päivään joulukuuta 1996.

3. EFTAn tuomioistuimen kansliapäällikön nimittäminen

Per Christiansen nimitettiin EFTAn tuomioistuimen kansliapäälliköksi Karin Høkborgin seuraajaksi valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 5 olevan 9 artiklan mukaisesti 1 päivästä syyskuuta 1995 31 päivään elokuuta 1998. EFTAn tuomioistuimen julkisessa istunnossa 6 päivänä syyskuuta 1995 Per Christiansen vannoi valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 5 olevan 10 artiklan mukaisen valan.

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

EUROOPPALAINEN TALOUDELLINEN ETUYHTYMÄ

Neuvoston 25 päivänä heinäkuuta 1985 antaman asetuksen (ETY) N:o 2137/85 (*) nojalla
julkaistava ilmoitus — Perustaminen

(95/C 312/13)

1. **Yhtymän nimi:** Büro der GEMA, MCPS und SDRM zur Europäischen Lizenzierung, EWIV, genannt "BEL"
2. **Etuyhtymän rekisteröintipäivä:** 28. 9. 1995
3. **Yhtymän rekisteröintipaikka:**
 - a) **Jäsenvaltio:** D
 - b) **Paikka:** D-80097 München
4. **Yhtymän rekisterinumero:** HRA 70482
5. **Julkaisu(t):**
 - a) **Julkaisun täydellinen nimi:** 1) Bundesanzeiger
2) Süddeutsche Zeitung
 - b) **Julkaisijan nimi ja osoite:** 1) Bundesanzeiger Verlagsges. mbH., Postfach 10 80 06, D-5000 Köln 1
2) Süddeutsche Zeitung, D-80289 München
 - c) **Julkaisupäivä:** 1) 31. 10. 1995
2) 9. 10. 1995

(*) EYVL N:o L 199, 31. 7. 1985, s. 1.

Tietokoneressurssit, ohjelmistot ja tekninen tuki

Ilmoitus tehdystä sopimuksesta

(95/C 312/14)

1. **Hankintaviranomaisen nimi ja osoite:** Euroopan yhteisöjen komissio, Televiestinnän, tietotekniikan markkinoiden ja tutkimuksen hyödyntämisen pääosasto, yksikkö XIII.E.3, Näyttelyt ja pilottiprojektit, Jean Monnet Building, L-2920 Luxembourg.
2. **Valittu sopimuksentekomenettely:** Perustelut mahdolliselle neuvottelumenettelyn noudattamiselle ilman ennalta julkaistua tarjouspyyntöä.

Avoin menettely.
3. **Palvelun luokka ja kuvaus. CPC-viitenumero:** Infrastruktuurin toimitus (tietokoneressurssit, ohjelmistot ja tekninen tuki) eurooppalaisen sisältö- ja multimediatiedon esittämistä varten (DEMOCON).

CPC-viitenumero 84 ja 85.
4. **Sopimuksentekopäivä:** 28. 9. 1995.
5. **Sopimuksen tekemisen perusteet:** Kokonaistaloudellisesti edullisin tarjous direktiivin 92/50/ETY, 18. 6. 1992, 36 (1) artiklan mukaisesti.
6. **Vastaanotettujen tarjousten lukumäärä:** 1.
7. **Valitun palvelun suorittajan nimi ja osoite:** Siemens Nixdorf S.A. 110-116, Chaussée de Charleroi, B-1060 Bruxelles.
8. **Hinta:** 8 548 542 ecua/4 vuotta.
9. **Mahdollisesti kolmansien alihankintana toteuttama sopimuksen osuus ja sen arvo:**
10. **Lisätiedot:**
11. **Sopimusta koskevan ilmoituksen julkaisupäivä Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä:** EYVL 95/S 63 ja 95/C 79, 31. 3. 1995.
12. **Ilmoituksen lähetyspäivä:** 14. 11. 1995.
13. **Ilmoituksen vastaanottopäivä Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistoon:** 14. 11. 1995.
- 14.